

Επίσημη Εφημερίδα

C 140

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

50^ο έτοςΈκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

23 Ιουνίου 2007

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο

2007/C 140/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*
ΕΕ C 129 της 9.6.2007

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2007/C 140/02

Υπόθεση C-391/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Μαΐου 2007 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Υπουργός Οικονομικών, Προϊστάμενος ΔΟΥ Άμφισσας κατά Χαρίλαου Γεωργιάκη (Οδηγία 89/592/ΕΟΚ — Πράξεις προσώπων που είναι κάτοχοι εμπιστευτικών πληροφοριών — Έννοιες της «εμπιστευτικής πληροφορίας» και της «χρήσεως εμπιστευτικής πληροφορίας» — Προσυνεννοημένες χρηματιστηριακές πράξεις μεταξύ ομάδας προσώπων που θα μπορούσαν να είναι κάτοχοι εμπιστευτικής πληροφορίας — Τεχνητή αύξηση της τιμής πωληθεισών μετοχών)

2

2007/C 140/03

Υπόθεση C-508/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Μαΐου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη)

2

2007/C 140/04

Υπόθεση C-252/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Μαΐου 2007 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Thames Water Utilities Ltd, Regina κατά South East London Division, Bromley Magistrates' Court (Απόβλητα — Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ, 91/156/ΕΟΚ και 91/271/ΕΟΚ — Λύματα που διαρρέουν από αποχετευτικό δίκτυο — Χαρακτηρισμός — Πεδίο εφαρμογής των οδηγιών 75/442/ΕΟΚ και 91/271/ΕΟΚ)

3

EL

2007/C 140/05	Υπόθεση C-303/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 3ης Μαΐου 2007 [αίτηση του Arbitragehof (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Advocaten voor de Wereld VZW κατά Leden van de Ministerraad (Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Άρθρο 6, παράγραφος 2, και 34, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΕ — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ κρατών μελών — Προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών — Κατάργηση του ελέγχου του διττού αξιοποιούν — Κύρος) 3	3
2007/C 140/06	Υπόθεση C-328/05 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Μαΐου 2007 — SGL Carbon AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Ανακοίνωση περί συνεργασίας — Αρχή non bis in idem) 4	4
2007/C 140/07	Υπόθεση C-386/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2007 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Color Drack GmbH κατά Lexx International Vertriebs GmbH (Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Ειδικές δικαιοδοσίες — Άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο β', πρώτη περίπτωση — Δικαστήριο του τόπου εκπληρώσεως της επίδικης συμβατικής παροχής — Πώληση εμπορευμάτων — Εμπορεύματα παραδιδόμενα σε διάφορους τόπους του ίδιου κράτους μέλους) 4	4
2007/C 140/08	Υπόθεση C-391/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/4/ΕΚ — Ελεύθερη πρόσβαση στην πληροφόρηση — Πληροφόρηση στον τομέα του περιβάλλοντος — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 5	5
2007/C 140/09	Υπόθεση C-407/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 10ης Μαΐου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/105/ΕΚ — Προστασία των εργαζομένων — Κίνδυνοι μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 5	5
2007/C 140/10	Υπόθεση C-33/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Dâmbovița (Ρουμανία) στις 24 Ιανουαρίου 2007 — Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București κατά Gheorghe Jipa 6	6
2007/C 140/11	Υπόθεση C-139/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Δεκεμβρίου 2006 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 8 Μαρτίου 2007 στην υπόθεση T-237/02, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 6	6
2007/C 140/12	Υπόθεση C-152/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 20 Μαρτίου 2007 — Arcor AG & Co. KG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας 7	7
2007/C 140/13	Υπόθεση C-153/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 20 Μαρτίου 2007 — Communication Services TELE2 GmbH κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας 8	8
2007/C 140/14	Υπόθεση C-154/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 20 Μαρτίου 2007 — Firma 01051 Telekom GmbH κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας 8	8
2007/C 140/15	Υπόθεση C-156/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 21 Μαρτίου 2007 — Salvatore Aiello κ.λπ. κατά Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico — scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA 9	9
2007/C 140/16	Υπόθεση C-161/07: Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας 9	9

2007/C 140/17	Υπόθεση C-162/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 26 Μαρτίου 2007 — Ampliscientifica Srl, Amplifin SpA κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate 10	10
2007/C 140/18	Υπόθεση C-171/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht des Saarlandes (Γερμανία) στις 30 Μαρτίου 2007 — Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Dr. Fritz Trennheuser και Deutscher Apothekerverband e.V. κατά Saarland και Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales, προσεπικληθείσα: DocMorris N.V. 11	11
2007/C 140/19	Υπόθεση C-172/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht des Saarlandes (Γερμανία) στις 30 Μαρτίου 2007 — Φαρμακοποιός Helga Neumann-Seiwert κατά Saarland και Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales, προσεπικληθείσα: DocMorris N.V. 11	11
2007/C 140/20	Υπόθεση C-174/07: Προσφυγή της 30ής Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας 12	12
2007/C 140/21	Υπόθεση C-194/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 4 Απριλίου 2007 — SAVA e C. Srl, SIEME Srl, GRADED SpA κατά Mostra d'Oltremare SpA και λοιπών 13	13
2007/C 140/22	Υπόθεση C-204/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Απριλίου 2007 η C.A.S SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 6 Φεβρουαρίου 2007 στην υπόθεση T-23/03, C.A.S SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 13	13
2007/C 140/23	Υπόθεση C-205/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Gent (Βέλγιο) στις 19 Απριλίου 2007 — Ποινική διαδικασία κατά Lodewijk Gysbrechts και Santurel Inter BVBA 14	14
2007/C 140/24	Υπόθεση C-207/07: Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας 15	15
2007/C 140/25	Υπόθεση C-209/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 20 Απριλίου 2007 — The Competition Authority κατά Beef Industry Development Society Ltd και Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd 15	15
2007/C 140/26	Υπόθεση C-213/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάς) στις 23 Απριλίου 2007— Μηχανική ΑΕ κατά Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, Υπουργού Επικρατείας, Παντεχνικής ΑΕ και Συνδέσμου Επιχειρήσεων Περιοδικού Τύπου 16	16
2007/C 140/27	Υπόθεση C-223/07: Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας 17	17
2007/C 140/28	Υπόθεση C-235/07: Προσφυγή της 10ης Μαΐου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας 17	17

Πρωτοδικείο

2007/C 140/29	Υπόθεση T-357/02: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαΐου 2007 — Freistaat Sachsen κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις χορηγηθείσες από τις αρχές του Land της Σαξονίας — Καθεστώς ενισχύσεων υπέρ των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων — Διαδικασία ταχείας εγκρίσεως — Διαχρονική εφαρμογή των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών και του κανονισμού περί εξαιρέσεως όσον αφορά τις ενισχύσεις υπέρ των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων — Σχέδιο ενισχύσεων κοινοποιηθέν πριν από την έναρξη της ισχύος του κανονισμού περί εξαιρέσεως των ΜΜΕ — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ασφάλεια δικαίου — Πλήρης κοινοποίηση) 19	19
---------------	---	----

2007/C 140/30	Υπόθεση T-219/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαΐου 2007 — Ισπανία κατά Επιτροπής (Αλιεία — Εξέλιξη της αλιευτικής ικανότητας των αλιευτικών στόλων των κρατών μελών — Καθεστώς εισόδων και εξόδων — Επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας — Γλωσσικό καθεστώς) 19	19
2007/C 140/31	Υπόθεση T-255/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Μαΐου 2007 — Negenman κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Άδεια μητρότητας — Αναρρωτική άδεια — Πιθανή ημερομηνία τοκετού — Έναρξη της άδειας μητρότητας) 19	19
2007/C 140/32	Υπόθεση T-261/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαΐου 2007 — Crespinet κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Προαγωγή — Προαγωγές του 2003 — Απονομή μορίων προτεραιότητας) 20	20
2007/C 140/33	Υπόθεση T-271/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Μαΐου 2007 — Citymo κατά Επιτροπής («Συμβατική ευθύνη — Ρήτρα διαιτησίας — Σύμβαση μισθώσεως — Απαράδεκτο — Εξωσυμβατική ευθύνη — Προσυμβατικές διαπραγματεύσεις — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Καλή πίστη — Κατάχρηση δικαιώματος — Υλική ζημία — Απώλεια δυνατότητας») 20	20
2007/C 140/34	Υπόθεση T-343/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαΐου 2007 — Τσαρναβάς κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Έκθεση βαθμολογίας — Ακυρότητα — Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Αγωγή αποζημιώσεως — Απαράδεκτο) 21	21
2007/C 140/35	Υπόθεση T-99/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Μαΐου 2007 — Ισπανία κατά Επιτροπής (Αλιεία — Κανονισμός (ΕΚ) 494/2002 — Διατήρηση των θαλασσιών πόρων — Νομική βάση — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως) 21	21
2007/C 140/36	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-239/05, T-240/05, T-245/05 έως T-247/05, T- 255/05, T- 274/05 έως T-280/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαΐου 2007 — Black & Decker κατά ΓΕΕΑ — Atlas Copco (Τρισδιάστατη απεικόνιση ηλεκτρικού εργαλείου σε κίτρινο και μαύρο) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προθεσμία της διαδικασίας ανακοπής — Διαβίβαση με τηλεομοιοτυπία — Παραδεκτό — Σαφής προσδιορισμός του προγενεστέρου σήματος — Κανόνας 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95») 21	21
2007/C 140/37	Υπόθεση T-47/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Μαΐου 2007 — Antartica κατά ΓΕΕΑ — Nasdaq Stock Market (nasdaq) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος nasdaq — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα NASDAQ — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Φήμη — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94») 22	22
2007/C 140/38	Υπόθεση T-30/03: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 23ης Απριλίου 2007 — SID κατά Επιτροπής («Κρατική ενίσχυση — Απόφαση περί μη ενέργσεως αντιρρήσεων — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Έννοια του ενδιαφερομένου — Συνδικαλιστική οργάνωση εργαζομένων») 22	22
2007/C 140/39	Υπόθεση T-387/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 30ής Απριλίου 2007 — EnBW Energie Baden-Württemberg κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Σύστημα εμπορίας ποσοστώσεων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Εθνικό σχέδιο κατανομής ποσοστώσεων εκπομπής της Γερμανίας — Κρατικές ενισχύσεις — Έννομο συμφέρον — Απαράδεκτη) 23	23
2007/C 140/40	Υπόθεση T-415/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 26ης Απριλίου 2007 — Tebaldi κ.λπ. κατά Επιτροπής («Υπαλληλική — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2003 — Μη προαγωγή — Χορήγηση μορίων προαγωγής — Προδότης απαραδέκτου») 23	23
2007/C 140/41	Υπόθεση T-297/05 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 2ας Μαΐου 2007 — IPK International World Tourism Marketing Consultants κατά Επιτροπής («Ασφαλιστικά μέτρα — Άρθρο 256 ΕΚ — Αντικείμενο της αιτήσεως — Παραδεκτό — Έλλειψη κατεπείγοντος») 24	24
2007/C 140/42	Υπόθεση T-12/07 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 3ης Μαΐου 2007 — Polimeri Europa κατά Επιτροπής («Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Διαταγή προς τρίτους — Απαράδεκτο») 24	24

2007/C 140/43	Υπόθεση T-71/07 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 4ης Μαΐου 2007 — Icuна.Com κατά Κοινοβουλίου («Δημόσιες συμβάσεις — Κοινοτική διαδικασία προσκλήσεως για υποβολή προσφορών — Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Έλλειψη κατεπείγοντος») 24	24
2007/C 140/44	Υπόθεση T-103/07: Προσφυγή της 2ας Απριλίου 2007 — Fratex Indústria e Comércio, Lda. κατά ΓΕΕΑ — USA Track & Field (TRACK & FIELD USA) 25	25
2007/C 140/45	Υπόθεση T-109/07: Προσφυγή της 11ης Απριλίου 2007 — L'Oréal κατά ΓΕΕΑ — Spa Monopole (SPA THERAPY) 25	25
2007/C 140/46	Υπόθεση T-110/07: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2007 — Siemens κατά Επιτροπής 26	26
2007/C 140/47	Υπόθεση T-113/07: Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2007 — Toshiba κατά Επιτροπής 26	26
2007/C 140/48	Υπόθεση T-116/07: Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2007 — Γαλλία κατά Επιτροπής 27	27
2007/C 140/49	Υπόθεση T-117/07: Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2007 — Areva κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 28	28
2007/C 140/50	Υπόθεση T-120/07: Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2007 — MB Immobilien και MB System κατά Επιτροπής 29	29
2007/C 140/51	Υπόθεση T-121/07: Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2007 — Alstom κατά Επιτροπής 30	30
2007/C 140/52	Υπόθεση T-122/07: Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2007 — Siemens και VA TECH Transmission & Distribution κατά Επιτροπής 31	31
2007/C 140/53	Υπόθεση T-123/07: Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2007 — Siemens Transmission & Distribution κατά Επιτροπής 31	31
2007/C 140/54	Υπόθεση T-124/07: Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2007 — Siemens Transmission & Distribution και Nuova Magrini Galileo κατά Επιτροπής 32	32
2007/C 140/55	Υπόθεση T-125/07: Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2007 — Scientific and Technological Committee κ.λπ. κατά Rotocnik κ.λπ., Μελών της Επιτροπής 33	33
2007/C 140/56	Υπόθεση T-126/07: Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2007 — Allos Walter Lang κατά ΓΕΕΑ — Kokoriko (Coco Rico) 33	33
2007/C 140/57	Υπόθεση T-127/07 P: Αίτηση αναίρεσεως που υποβλήθηκε στις 20 Απριλίου 2007 από τον Bligny κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 15 Φεβρουαρίου 2007 στην υπόθεση F-142/06, Bligny κατά Επιτροπής 34	34
2007/C 140/58	Υπόθεση T-128/07: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 23 Απριλίου 2007 — Suez κατά ΓΕΕΑ (Delivering the essentials of life) 34	34
2007/C 140/59	Υπόθεση T-129/07: Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2007 — Ιρλανδία κατά Επιτροπής 35	35
2007/C 140/60	Υπόθεση T-130/07: Προσφυγή της Aughinish Alumina κατά Επιτροπής 35	35
2007/C 140/61	Υπόθεση T-132/07: Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2007 — Fuji Electric Holdings και Fuji Electric Systems κατά Επιτροπής 36	36
2007/C 140/62	Υπόθεση T-133/07: Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2007 — Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής 37	37
2007/C 140/63	Υπόθεση T-135/07: Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2007 — Ιταλία κατά Επιτροπής 38	38
2007/C 140/64	Υπόθεση T-136/07: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2007 — Colgate-Palmolive κατά ΓΕΕΑ — CMS Hasche Sigle (VISIBLE WHITE) 39	39

2007/C 140/65	Υπόθεση T-141/07: Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2007 — General Technic-Otis κατά Επιτροπής	39
2007/C 140/66	Υπόθεση T-142/07: Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2007 — General Technic κατά Επιτροπής	40
2007/C 140/67	Υπόθεση T-143/07: Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2007 — UMG Recordings κατά ΓΕΕΑ - Osman (MOTOWN)	41
2007/C 140/68	Υπόθεση T-155/07: Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2007 - Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (CYBERBOURSE)	42
2007/C 140/69	Υπόθεση T-156/07: Προσφυγή της 9ης Μαΐου 2007 — Ισπανία κατά Επιτροπής	42
2007/C 140/70	υπόθεση T-157/07: Προσφυγή-αγωγή της Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 9 Μαΐου 2007	43
2007/C 140/71	Υπόθεση T-160/07: Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2007 — Lancôme κατά ΓΕΕΑ - CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION)	43

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2007/C 140/72	Υπόθεση F-35/07: Προσφυγή-αγωγή της 16ης Απριλίου 2007 — Klug κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων	45
2007/C 140/73	Υπόθεση F-38/07: Προσφυγή/αγωγή της 20ής Απριλίου 2007 — Caleprico κατά Επιτροπής	45
2007/C 140/74	Υπόθεση F-41/07: Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2007 — Fernandez García και García Rato κατά Δικαστηρίου	46
2007/C 140/75	Υπόθεση F-42/07: Προσφυγή της 10ης Μαΐου 2007 — Prieto κατά Κοινοβουλίου	47

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2007/C 140/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 129 της 9.6.2007

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 117 της 26.5.2007

EE C 96 της 28.4.2007

EE C 95 της 28.4.2007

EE C 82 της 14.4.2007

EE C 69 της 24.3.2007

EE C 56 της 10.3.2007

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:
EUR-Lex:<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Μαΐου 2007 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Υπουργός Οικονομικών, Προϊστάμενος ΔΟΥ Άμφισσας κατά Χαρίλαου Γεωργάκη

(Υπόθεση C-391/04) ⁽¹⁾

(Οδηγία 89/592/ΕΟΚ — Πράξεις προσώπων που είναι κάτοχοι εμπιστευτικών πληροφοριών — Έννοιες της «εμπιστευτικής πληροφορίας» και της «χρήσεως εμπιστευτικής πληροφορίας» — Προσυνεννοημένες χρηματιστηριακές πράξεις μεταξύ ομάδας προσώπων που θα μπορούσαν να είναι κάτοχοι εμπιστευτικής πληροφορίας — Τεχνητή αύξηση της τιμής πωληθισών μετοχών)

(2007/C 140/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Υπουργός Οικονομικών, Προϊστάμενος ΔΟΥ Άμφισσας

κατά

Χαρίλαου Γεωργάκη

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Συμβούλιο της Επικρατείας Ερμηνεία των άρθρων 1 έως 4 της οδηγίας 89/592/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των ρυθμίσεων όσον αφορά τις πράξεις προσώπων τα οποία είναι κάτοχοι εμπιστευτικών πληροφοριών (ΕΕ L 334, σ. 30) — Έννοια της «κατοχής και εκμεταλλεύσεως εμπιστευτικών πληροφοριών»

Διατακτικό της αποφάσεως

Τα άρθρα 1 και 2 της οδηγίας 89/592/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των ρυθμίσεων όσον αφορά τις πράξεις προσώπων τα οποία είναι κάτοχοι εμπιστευ-

τικών πληροφοριών, έχουν την έννοια ότι στην περίπτωση κατά την οποία οι κύριοι μέτοχοι και μέλη του διοικητικού συμβουλίου μιας εταιρίας συμφωνούν να προβούν μεταξύ τους σε χρηματιστηριακές πράξεις επί των κινητών αξιών της εταιρίας αυτής, με σκοπό την τεχνητή στήριξη της τιμής της μετοχής της, είναι κάτοχοι εμπιστευτικής πληροφορίας, την οποία δεν εκμεταλλεύονται ενσυνειδήτως προβαίνοντας στις πράξεις αυτές.

⁽¹⁾ ΕΕ C 273 της 6.11.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Μαΐου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-508/04) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2007/C 140/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek και B. Schimas, M. Lang, δικηγόρος)

Καθή: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: E. Riedl και H. Dossis)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Ελληνής και εσφαλμένη μεταφορά στο εσωτερικό δικαιο της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1, στοιχεία ε', ζ' και ιβ', από το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, από τα άρθρα 12 και 13, καθώς και από το άρθρο 16, παράγραφος 1, και από το άρθρο 22, στοιχείο β', της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 45 της 19.2.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρo τμήμα) της 10ης Μαΐου 2007 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Ηνωμένο Βασίλειο] για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Thames Water Utilities Ltd, Regina κατά South East London Division, Bromley Magistrates' Court

(Υπόθεση C-252/05) (¹)

(Απόβλητα — Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ, 91/156/ΕΟΚ και 91/271/ΕΟΚ — Λύματα που διαρρέουν από αποχετευτικό δίκτυο — Χαρακτηρισμός — Πεδίο εφαρμογής των οδηγιών 75/442/ΕΟΚ και 91/271/ΕΟΚ)

(2007/C 140/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Thames Water Utilities Ltd, Regina

κατά

South East London Division, Bromley Magistrates' Court

παρισταμένης της: Environment Agency

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Ερμηνεία της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135, σ. 40), και της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 78, σ. 32) — Έννοια των αποβλήτων — Λύματα προερχόμενα από διαρροές δικτύου αποχετεύσεως

Διατακτικό της απόφασης

- 1) Τα λύματα που διαρρέουν από δίκτυο επεξεργασίας λυμάτων το οποίο συντηρεί δημόσια επιχείρηση επεξεργασίας λυμάτων κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, και της νομοθεσίας που θεσπίστηκε για τη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο, αποτελούν απόβλητα υπό την έννοια της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991.
- 2) Η οδηγία 91/271 δεν αποτελεί «άλλη νομοθεσία» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 75/442, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να ελέγξει, σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση, αν η εθνική νομοθεσία μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί «άλλη νομοθεσία» υπό την έννοια της διατάξεως αυτής. Αυτό συμβαίνει αν η εν λόγω εθνική νομοθεσία περιέχει ακριβείς διατάξεις περί οργάνωσης της διαχειρίσεως των επίδικων αποβλήτων και μπορεί να διασφαλίζει προστασία του περιβάλλοντος ισοδύναμη με αυτήν που εγγυάται η οδηγία 75/442, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156, και, ειδικότερα, τα άρθρα της 4, 8 και 15.
- 3) Η οδηγία 91/271 δεν μπορεί να θεωρηθεί, ως προς τη διαχείριση των λυμάτων που διαρρέουν από αποχετευτικό δίκτυο, ότι αποτελεί *lex specialis* σε σχέση με την οδηγία 75/442, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156, και δεν μπορεί, επομένως, να τύχει εφαρμογής δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 2, της ίδιας οδηγίας.

(¹) ΕΕ C 205 της 20.8.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 3ης Μαΐου 2007 [αίτηση του Arbitragehof (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Advocaten voor de Wereld VZW κατά Leden van de Ministerraad

(Υπόθεση C-303/05) (¹)

(Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Άρθρα 6, παράγραφος 2, και 34, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΕ — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών — Προεγγύηση των εθνικών νομοθεσιών — Κατάργηση του ελέγχου του διττού αξιοποιήσιμου — Κύρος)

(2007/C 140/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbitragehof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Advocaten voor de Wereld VZW

κατά

Leden van de Ministerraad

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Arbitragehof — Ερμηνεία της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1) — Συμβατότητα με το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΕΕ — Κατάργηση της απαιτήσεως του διττού αξιοποιήσιμου για τα αδικήματα που απαριθμούνται από το άρθρο 6, παράγραφος 2, ΕΕ — Συμβατότητα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, ΕΕ

Διατακτικό της αποφάσεως

Από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών.

(¹) ΕΕ C 271 της 29.10.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Μαΐου 2007 — SGL Carbon AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-328/05 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων — Ανακοίνωση περί συνεργασίας — Αρχή non bis in idem)

(2007/C 140/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: SGL Carbon AG (εκπρόσωποι: M. Klusmann και F. Wiemer, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, M. Schneider, W. Mölls και H. Gadings)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δευτέρο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2005, συνεκδικασθείσες

υποθέσεις T-71/03, T-74/03, T-87/03 και T-91/03, Tokai Carbon Co. Ltd. κ.λπ. κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε εν μέρει την προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως C (2002) 5083 τελικό της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ — Συμφωνία σχετική με την αγορά ειδικού γραφίτη

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την SGL Carbon AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 281 της 12.11.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2007 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Color Drack GmbH κατά Lexx International Vertriebs GmbH

(Υπόθεση C-386/05) (¹)

(Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Ειδικές δικαιοδοσίες — Άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο β', πρώτη περίπτωση — Δικαστήριο του τόπου εκπληρώσεως της επίδικης συμβατικής παροχής — Πώληση εμπορευμάτων — Εμπορεύματα παραδιδόμενα σε διάφορους τόπους του ίδιου κράτους μέλους)

(2007/C 140/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Color Drack GmbH

κατά

Lexx International Vertriebs GmbH

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Oberster Gerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 5, σημείο 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1) — Ειδικές δικαιοδοσίες — Τόπος όπου, δυνάμει συμβάσεως πωλήσεως, παραδόθηκαν τα εμπορεύματα — Περισσότεροι του ενός τόποι παραδόσεως

Διατακτικό της απόφασης

Το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο β', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι η διάταξη αυτή εφαρμόζεται σε περίπτωση που υπάρχουν περισσότεροι τόποι παραδόσεως εντός του ίδιου κράτους μέλους. Σε μια τέτοια περίπτωση, δικαιοδοσία για να επιληφθεί όλων των αγωγών που έχουν ως βάση τη σύμβαση πωλήσεως εμπορευμάτων έχει το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος της κύριας παραδόσεως, η οποία προσδιορίζεται βάσει οικονομικών κριτηρίων. Αν δεν υπάρχουν καθοριστικοί παράγοντες για τον προσδιορισμό του τόπου της κύριας παραδόσεως, ο ενάγων μπορεί να εναγάγει τον εναγόμενο ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου παραδόσεως της επιλογής του.

(¹) ΕΕ C 10 της 14.1.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 3ης Μαΐου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-391/06) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/4/ΕΚ — Ελεύθερη πρόσβαση στην πληροφόρηση — Πληροφόρηση στον τομέα του περιβάλλοντος — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2007/C 140/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Lawunmi και U. Wölker)

Καθής: Ιρλανδία (εκπρόσωπος: O'Hagan)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλων των διατάξεων που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 41, σ. 26)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάρ-

γηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

- 2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 294 της 2.12.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 10ης Μαΐου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-407/06) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/105/ΕΚ — Προστασία των εργαζομένων — Κίνδυνοι μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2007/C 140/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Schima και J. Hottiaux)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωπος: D. Haven)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των διατάξεων που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2003/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες (ΕΕ L 345, σ. 97)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2003/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 281 της 18.11.2006.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Dâmbovița (Ρουμανία) στις 24 Ιανουαρίου 2007 — Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București κατά Gheorghe Jipa

(Υπόθεση C-33/07)

(2007/C 140/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Dâmbovița

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Ministerul Administrației și Internelor [Υπουργείο Δημόσιας Διοίκησης και Εσωτερικών] — Direcția Generală de Pașapoarte București [Γενική Διεύθυνση Διαβατηρίων Βουκουρεστίου]

Εναγόμενος: Gheorghe Jipa

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ερωτάται αν το άρθρο 18 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ενοποιημένη έκδοση της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, τεύχος C 325 της 24.12.2002) έχει την έννοια ότι προσκρούουν σ' αυτό τα παρεμβαλλόμενα σχετικά με την άσκηση του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων εμπόδια της ρουμανικής νομοθεσίας (δυνάμει των άρθρων 38 και 39 του νόμου 248/2005, περί του καθεστώτος της ελεύθερης κυκλοφορίας των Ρουμάνων πολιτών στην αλλοδαπή).
- 2) α) Ερωτάται αν οι διατάξεις των άρθρων 38 και 39 του νόμου 248/205 (εθνική νομοθεσία) συνιστούν εμπόδιο στην κατοχυρωμένη με το άρθρο 18 της Συνθήκης ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, καθόσον παρεμποδίζουν ένα πρόσωπο (Ρουμάνο πολίτη και ήδη πολίτη της Ένωσης) να κυκλοφορεί ελεύθερα εντός άλλου κράτους (εν προκειμένω μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης).
β) Ερωτάται αν κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εν προκειμένω η Ρουμανία) δύναται να προβλέψει περιορισμό της ασκήσεως της ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών του στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους.
- 3) α) Ερωτάται αν η κατά την εθνική διάταξη —πράξη της Κυβερνήσεως 825/2005, περί εγκρίσεως της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ρουμανίας, αφενός, και των Κυβερνήσεων του Βασιλείου του Βελγίου, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και των Κάτω Χωρών, αφετέρου, περί επανεισδοχής προσώπων τελούντων σε κατάσταση παρανομίας (δυνάμει της οποίας διατάχθηκε η επανεισδοχή του εναγομένου τελούντος σε κατάσταση «παράνομης διαμονής») — «παράνομη διαμονή» εμπίπτει στους λόγους «δημόσιας τάξεως» ή «δημόσιας ασφαλείας», όπως προβλέπει η διάταξη του άρθρου 27 της οδηγίας 2004/38/EK ⁽¹⁾, ώστε να υφίσταται η δυνατότητα λήψεως περιοριστικών της ελεύθερης κυκλοφορίας ενός τέτοιου προσώπου μέτρων.
β) Σε περίπτωση κατά την οποία η απάντηση επί του προηγούμενου ερωτήματος είναι καταφατική, ερωτάται αν οι διατάξεις

του άρθρου 27 της οδηγίας 2004/38/EK, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, έχει την έννοια ότι τα κράτη μέλη δύνανται να θέτουν περιορισμούς στην ελεύθερη κυκλοφορία και στη διαμονή των πολιτών της Ένωσης για λόγους «δημόσιας τάξεως» και «δημόσιας ασφαλείας» άνευ ετέρου και χωρίς να αναλύεται η «συμπεριφορά» του ενδιαφερομένου.

⁽¹⁾ EE L 158, σ. 77.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Δεκεμβρίου 2006 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 8 Μαρτίου 2007 στην υπόθεση T-237/02, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-139/07 P)

(2007/C 140/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Kreuschitz και P. Aalto)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Schott Glas, Königreich Schweden, Republik Finnland

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Δεκεμβρίου 2006 ⁽¹⁾, υπόθεση T-237/02, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH κατά Επιτροπής, καθόσον δι' αυτής ακυρώθηκε η απόφαση της Επιτροπής, της 28ης Μαΐου 2002 περί απορρίψεως του αιτήματος προσβάσεως στα έγγραφα τα σχετικά με τη διαδικασία ελέγχου των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στην Technischen Glaswerke Ilmenau GmbH και
- να καταδικάσει την Technischen Glaswerke Ilmenau GmbH στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, της 14ης Δεκεμβρίου 2006, στην υπόθεση T-237/02, με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση της Επιτροπής, της 28ης Μαΐου 2002 με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα προσβάσεως στα έγγραφα που αφορούν τη διαδικασία ελέγχου των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στην Technischen Glaswerke Ilmenau GmbH.

Κατά πάγια νομολογία του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου δεν υφίσταται δικαίωμα προσβάσεως των ενδιαφερομένων και, επομένως, και του λαμβάνοντος την ενίσχυση, στα έγγραφα που αφορούν διαδικασία ελέγχου ενισχύσεων. Συνεπώς, οι κρίσεις του Πρωτοδικείου στις σκέψεις 87 έως 89 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως είναι πεπλανημένες καθόσον διαπιστώνεται ότι δεν συντρέχει κανείς προφανής λόγος για την απόρριψη του αιτήματος προσβάσεως στα έγγραφα. Αντιθέτως, βάσει της νομολογίας είναι προφανές ότι τα έγγραφα αυτά καλύπτονται στο σύνολό τους από την εξαίρεση του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα και ότι, επομένως, δεν μπορεί να εξετάζεται χωριστά το κάθε έγγραφο.

Εξάλλου, η διαδικασία ελέγχου ενισχύσεων αποτελεί διαδικασία κατά του χορηγούντος τις ενισχύσεις κράτους, κατά μείζονα λόγο καθόσον οι λαμβάνοντες την ενίσχυση δεν έχουν δικαίωμα για κρατικές ενισχύσεις. Επομένως, όσον αφορά το ζήτημα της προσβάσεως στα έγγραφα πρέπει να ισχύσουν τα όσα το ίδιο το Πρωτοδικείο έχει δεχθεί ως προς τη διαδικασία του άρθρου 226 ΕΚ για τη διαπίστωση παραβάσεως της Συνθήκης, ότι δηλαδή στο πλαίσιο τέτοιων διαδικασιών δεν υφίσταται δικαίωμα του κοινού για πρόσβαση στα έγγραφα.

Εξάλλου, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καταλήγει στο παράλογο συμπέρασμα ότι το κοινό, επικαλούμενο τους κανόνες περί διαφάνειας, δηλαδή τις διατάξεις του κανονισμού 1049/2001⁽¹⁾, έχει περισσότερο εκτεταμένα δικαιώματα προσβάσεως στα έγγραφα από ό,τι ο άμεσα ενδιαφερόμενος αποδέκτης της ενισχύσεως, ο οποίος, επίσης —ακριβώς επειδή είναι άμεσα και ατομικώς ενδιαφερόμενος κατά την έννοια του άρθρου 230 παράγραφος 4 ΕΚ— έχει το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά της αποφάσεως με την οποία περατώνεται η διαδικασία. Ακόμα περισσότερο αδικαιολόγητο, πάντως, είναι το περαιτέρω συμπέρασμα ότι, πράγματι, μπορεί να απορριφθεί το αίτημα του αποδέκτη της ενισχύσεως, βάσει της σχετικής νομολογίας, ενώ στην περίπτωση αιτήματος του αποδέκτη της ενισχύσεως ή ενός μη εμπλεκόμενου τρίτου ο οποίος επικαλείται τον κανονισμό περί διαφάνειας, δεν επιτρέπεται μια υπ' αυτή την έννοια απόφαση σχετικά με το υποβληθέν αίτημα.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσως η Επιτροπή προσάπτει στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ότι προσδίδεται στον ίδιο όρο, δηλαδή στη λέξη «έγγραφο», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 και στο άρθρο 6 του κανονισμού, διαφορετική σημασία. Ενώ στο άρθρο 4, παράγραφος 2, ο όρος αυτός σημαίνει ότι πρέπει να εξετάζονται χωριστά όλα τα επιμέρους έγγραφα το Πρωτοδικείο ερμήνευσε το άρθρο 6 υπό την έννοια ότι μπορεί να ζητηθεί πρόσβαση σε ένα σύνολο εγγράφων που χαρακτηρίζονται ως διοικητικός φάκελος.

Με τον τέταρτο λόγο αναίρεσως η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 255 ΕΚ καθόσον η απόφαση δεν στηρίζεται στο γράμμα της διατάξεως αλλά σε προκείμενες ανεξάρτητες από το γράμμα αυτής της διατάξεως.

Τέλος, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο πεπλανημένως διαπίστωσε ότι οι δύο διαδικασίες ελέγχου των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στην Technische Glaswerke Ilmenau GmbH είχαν ήδη περατωθεί κατά το χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως επί του αιτήματος προσβάσεως στα διοικητικά έγγραφα ώστε οι αρχές να μην έχουν πλέον κανένα συμφέρον διασφάλισως του απορρήτου, πράγμα το οποίο, εν μέρει τουλάχιστον λόγω της εκκρεμούσας ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας, δεν ισχύει. Επίσης, το

Πρωτοδικείο πεπλανημένως προφανώς έκρινε ότι ο κανονισμός 1049/2001 περιάγει σε αχρησία την προγενέστερη νομολογία και τις σχετικές με τη διαδικασία διατάξεις στον τομέα του ελέγχου των ενισχύσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 331, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ L 145, σ. 43.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 20 Μαρτίου 2007 — Arcor AG & Co. KG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-152/07)

(2007/C 140/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Arcor AG & Co. KG

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Παραμβαίνουσα: Deutsche Telekom AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν η οδηγία 90/388/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τον ανταγωνισμό στην αγορά των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών —οδηγία περί ανταγωνισμού⁽¹⁾— και η οδηγία 97/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στον χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλιστεί καθολική υπηρεσία και διαλειτομερική, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) —οδηγία περί διασυνδέσεως⁽²⁾— την έννοια ότι απαγορεύουν στην εθνική ρυθμιστική αρχή να υποχρεώνει, τον φορέα εκμεταλλεύσεως δικτύου διασυνδέσεως που διασυνδέεται με δημόσιο τηλεπικοινωνιακό δίκτυο πελάτη να καταβάλλει, για το έτος 2003, στον κατέχοντα δεσπόζουσα θέση στην αγορά φορέα του δικτύου πελάτη εισφορά προς αντιστάθμιση του ελλείμματος, το οποίο προκαλεί στον φορέα του δικτύου πελάτη η διάθεση του τοπικού βρόχου;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1:

Πρέπει το εθνικό δικαστήριο να λάβει υπόψη, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την έγκριση της συμμετοχής του φορέα εκμεταλλεύσεως δικτύου διασυνδέσεως, την ασυμβατότητα της εν λόγω υποχρεώσεως, η οποία αντιστοιχεί σε διάταξη του εθνικού δικαίου, προς το κοινοτικό δίκαιο;

⁽¹⁾ ΕΕ L. 192, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ L. 199, σ. 32.

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1:

Πρέπει το εθνικό δικαστήριο να λάβει υπόψη, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την έγκριση της συμμετοχής του φορέα εκμεταλλεύσεως δικτύου διασυνδέσεως, την ασυμβατότητα της εν λόγω υποχρεώσεως, η οποία αντιστοιχεί σε διάταξη του εθνικού δικαίου, προς το κοινοτικό δίκαιο;

⁽¹⁾ ΕΕ L. 192, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ L. 199, σ. 32.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 20 Μαρτίου 2007 — Communication Services TELE2 GmbH κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-153/07)

(2007/C 140/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Communication Services TELE2 GmbH

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Παραμβαίνουσα: Deutsche Telekom AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν η οδηγία 90/388/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τον ανταγωνισμό στην αγορά των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών –οδηγία περί ανταγωνισμού⁽¹⁾— και η οδηγία 97/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στον χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλιστεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) –οδηγία περί διασυνδέσεως⁽²⁾— την έννοια ότι απαγορεύουν στην εθνική ρυθμιστική αρχή να υποχρεώνει, τον φορέα εκμεταλλεύσεως δικτύου διασυνδέσεως που διασυνδέεται με δημόσιο τηλεπικοινωνιακό δίκτυο πελάτη να καταβάλει, για το έτος 2003, στον κατέχοντα δεσπόζουσα θέση στην αγορά φορέα του δικτύου πελάτη εισφορά προς αντιστάθμιση του ελλείμματος, το οποίο προκαλεί στον φορέα του δικτύου πελάτη η διάθεση του τοπικού βρόχου;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 20 Μαρτίου 2007 — Firma 01051 Telekom GmbH κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-154/07)

(2007/C 140/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Firma 01051 Telekom GmbH

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Παραμβαίνουσα: Deutsche Telekom AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν η οδηγία 90/388/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τον ανταγωνισμό στην αγορά των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών –οδηγία περί ανταγωνισμού⁽¹⁾— και η οδηγία 97/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στον χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλιστεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) –οδηγία περί διασυνδέσεως⁽²⁾— την έννοια ότι απαγορεύουν στην εθνική ρυθμιστική αρχή να υποχρεώνει, τον φορέα εκμεταλλεύσεως δικτύου διασυνδέσεως που διασυνδέεται με δημόσιο τηλεπικοινωνιακό δίκτυο πελάτη να καταβάλει, για το έτος 2003, στον κατέχοντα δεσπόζουσα θέση στην αγορά φορέα του δικτύου πελάτη εισφορά προς αντιστάθμιση του ελλείμματος, το οποίο προκαλεί στον φορέα του δικτύου πελάτη η διάθεση του τοπικού βρόχου;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1:

Πρέπει το εθνικό δικαστήριο να λάβει υπόψη, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την έγκριση της συμμετοχής του φορέα εκμεταλλεύσεως δικτύου διασυνδέσεως, την ασυμβατότητα της εν λόγω υποχρέωσης, η οποία αντιστοιχεί σε διάταξη του εθνικού δικαίου, προς το κοινοτικό δίκαιο;

(¹) ΕΕ L 192, σ. 10.

(²) ΕΕ L 199, σ. 32.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 21 Μαρτίου 2007 — Salvatore Aiello κ.λπ. κατά Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico — scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA

(Υπόθεση C-156/07)

(2007/C 140/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Salvatore Aiello κ.λπ.

Καθόν: Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico — scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 2 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ (¹), το οποίο ορίζει ότι υποβάλλονται σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων τα έργα που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και ότι αυτά τα έργα ορίζονται στο άρθρο 4, υπό την έννοια ότι σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων υποβάλλεται κάθε έργο που ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, ακόμα και αν δεν περιλαμβάνεται στα παραρτήματα I και II της οδηγίας· ή, αντιθέτως, υπό την έννοια ότι υποβάλλονται σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων μόνον τα έργα τα οποία περιλαμβάνονται στα παραρτήματα I και II της οδηγίας;

2) Γεννά το άρθρο 4 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, το οποίο, για τα έργα που απαριθμούνται στο παράρτημα II, επιτρέπει στα κράτη μέλη να αποφασίζουν κατά πόσον το έργο θα υποβληθεί σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων βάσει κατά περίπτωση εξετάσεως ή βάσει κριτηρίων που καθορίζει το κράτος μέλος, λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων επιλογής που ορίζονται στο παράρτημα III, δεσμευτική υποχρέωση ή απλώς προαιρετική δυνατότητα των κρατών μελών να λαμβάνουν υπόψη όλα τα κριτήρια επιλογής του παραρτήματος III;

3) Αποτελεί το άρθρο 1 του προεδρικού διατάγματος της 12ης Απριλίου 1996 ακριβή μεταφορά από τον ιταλό νομοθέτη του άρθρου 4 και του παραρτήματος III της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, λαμβανομένου υπόψη ότι δεν προβλέπει ως κριτήριο για την υποβολή των έργων του παραρτήματος II της οδηγίας σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων τη συσσώρευση του έργου με άλλα έργα, όπως προβλέπει το παράρτημα III της οδηγίας;

(¹) ΕΕ L 175, σ. 40.

Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-161/07)

(2007/C 140/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και G. Braun)

Καθή: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας καθόσον για την εγγραφή εταιριών στο μητρώο εταιριών κατόπιν αιτήσεως υπηκόων των νέων κρατών μελών της ΕΕ —πλην της Μάλτας και της Κύπρου— απαιτείται η διαπίστωση της ιδιότητας του μη μισθωτού από την αρμόδια υπηρεσία απασχολήσεως ή η υποβολή πιστοποιητικού απαλλαγής, για τη διαπίστωση δε της ιδιότητας του μη μισθωτού προκειμένου περί εταιριών προσωπικής εταιρίας καθώς και μειοψηφούντων εταιριών εταιρίας περιορισμένης ευθύνης, οι οποίοι προσφέρουν στην εταιρία εργασίας κανονικώς παρεχόμενη στο πλαίσιο σχέσεως εργασίας απαιτείται διαδικασία διαπίστωσης, η οποία κατά μέγιστο όριο είναι τριών μηνών, δεν επιτρέπεται η άσκηση μη μισθωτής δραστηριότητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 43 ΕΚ·
- να καταδικάσει την Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 43, παράγραφος 1, ΕΚ διασφαλίζει σε όλους τους πολίτες κράτους μέλους το δικαίωμα εγκαταστάσεως σε άλλο κράτος μέλος προκειμένου να αναλάβουν και να ασκήσουν σ' αυτό επαγγελματική δραστηριότητα, καθώς και το δικαίωμα να ιδρύουν σε άλλο κράτος μέλος εταιρίες και να κατευθύνουν τις δραστηριότητες αυτών των εταιριών. Ως ειδικότερη έκφραση της γενικής αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων που προβλέπει το άρθρο 12 ΕΚ το άρθρο 43 ΕΚ απαγορεύει τις δυσμενείς διακρίσεις λόγω ιθαγένειας στον τομέα της ασκήσεως μη μισθωτής επαγγελματικής δραστηριότητας. Το άρθρο 43, παράγραφος 2, θέτει την αρχή της ίσης με τους ημεδαπούς μεταχειρίσεως. Κατά συνέπεια, η ελευθερία εγκαταστάσεως περιλαμβάνει το δικαίωμα αναλήψεως και ασκήσεως μη μισθωτής επαγγελματικής δραστηριότητας οποιασδήποτε φύσεως, καθώς και το δικαίωμα ιδρύσεως και διευθύνσεως επιχειρήσεων, ιδίως επιχειρήσεων εντός της επικράτειας των άλλων κρατών μελών διεπομένων από τις διατάξεις της νομοθεσίας του κράτους υποδοχής που ισχύουν και για τους υπηκόους αυτού του κράτους.

Για την εγγραφή εταιρίας ιδρυθείσας κατά την αυστριακή νομοθεσία κατόπιν αιτήσεως υπηκόου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσχωρήσαντος σ' αυτήν την 1η Μαΐου 2004 –πλην της Μάλτας και της Κύπρου– απαιτούν οι αρμόδιες για την τήρηση των εταιρικών μητρώων δικαστικές αρχές της Αυστρίας τη διαπίστωση της ιδιότητας του μη μισθωτού εργαζομένου. Κριτήριο για τη διαφοροποίηση μεταξύ μισθωτών και μη μισθωτών απασχολούμενων αποτελεί «το πραγματικό οικονομικό περιεχόμενο της δραστηριότητας». Κατά τις διατάξεις της αυστριακής νομοθεσίας εταίροι μιας προσωπικής εταιρίας καθώς και εταίροι μιας εταιρίας περιορισμένης ευθύνης που κατέχουν εταιρικό μερίδιο μικρότερο του 25 % και οι οποίοι προσφέρουν εργασία η οποία κανονικώς παρέχεται στο πλαίσιο σχέσεως εργασίας θεωρούνται ως μισθωτοί απασχολούμενοι. Το τεκμήριο αυτό ισχύει μέχρις ότου οι περιφερειακές αρχές απασχολήσεως διαπιστώσουν, κατόπιν αιτήσεως του εταίρου ότι αυτός ασκεί σημαντική επιρροή στη διεύθυνση των εταιρικών υποθέσεων. Στον αιτούντα απόκειται να αποδείξει την ιδιότητα του μη μισθωτού εργαζομένου. Μέχρις διαπιστώσεως της ιδιότητας αυτής με σχετική απόφαση, κατά μέγιστο δε χρονικό όριο τριών μηνών, οι ενδιαφερόμενοι δεν δύνανται να ασκήσουν τη δραστηριότητά τους.

Η διάταξη αυτή έρχεται σε αντίθεση με την απορρέουσα από το άρθρο 43 ΕΚ ελευθερία εγκαταστάσεως. Περιορίζει την ελευθερία μη μισθωτών εργαζομένων από οκτώ νέα κράτη μέλη να εγκατασταθούν στην Αυστρία, καθόσον κωλύει σημαντικώς την εκ μέρους τους ίδρυση εταιρίας, χωρίς να συντρέχει προς τούτο κάποιος λόγος. Ακόμα και αν η επίμαχη διάταξη έχει περιορισμένο μόνο πεδίο εφαρμογής, δεν αίρεται ο εισάγων δυσμενείς διακρίσεις χαρακτηρισ της συγκεκριμένης ρυθμίσεως. Ακόμα και αν οι υπήκοοι των συγκεκριμένων κρατών μελών δεν απαιτείται πάντοτε και άνευ εξαιρέσεων να υποβάλουν αίτηση, αποφασιστικό κριτήριο αποτελεί το γεγονός ότι Αυστριακοί υπήκοοι και υπήκοοι από τα άλλα κράτη μέλη ουδέποτε υποχρεούνται να υποβάλουν τέτοια αίτηση. Επίσης, οι μεταβατικές διατάξεις των συμφωνιών προσχωρήσεως προβλέπουν περιορισμούς αποκλειστικώς ως προς την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων. Όσον αφορά το δικαίωμα εγκαταστάσεως δυνατότητα τέτοιων περιορισμών δεν υφίσταται. Το ότι η *ratio legis* της ρυθμίσεως αυτής είναι η αποτροπή του ενδεχομένου παρακάμψεως των μεταβατικών διατάξεων περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων και όχι ο περιορισμός του δικαιώματος εγκαταστάσεως, ουδόλως επηρεάζει τη διαπίστωση ότι η ρύθμιση αυτή έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της ελευθερίας εγκαταστάσεως.

Κατά το άρθρο 46 ΕΚ περιορισμοί της ελευθερίας εγκαταστάσεως επιτρέπονται μόνο για λόγους δημοσίας τάξεως, ασφάλειας ή υγείας

καθώς και, στην περίπτωση που δεν πρόκειται για αποκαλύπτως εισάγοντα δυσμενείς διακρίσεις νομοθετικά μέτρα, για άλλους επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος. Εν πάση περιπτώσει, για τον περιορισμό μιας θεμελιώδους ελευθερίας τέτοια μέτρα πρέπει να είναι πρόσφορα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και να μην υπερβαίνουν το απαιτούμενο για την επίτευξη αυτού του σκοπού μέτρο. Η επίμαχη ρύθμιση της αυστριακής νομοθεσίας δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις μιας τέτοιας δικαιολόγησης.

Πράγματι, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι η παράκαμψη των μεταβατικών διατάξεων εκ μέρους υπηκόων των οκτώ κρατών μελών, την οποία επιθυμεί να αποτρέψει η Αυστριακή Κυβέρνηση, μπορεί να λάβει τέτοιες διαστάσεις ώστε να θέσει πράγματι σε κίνδυνο τη λειτουργία της αυστριακής αγοράς εργασίας. Επίσης, τα δύο κριτήρια για την εκτίμηση του είδους της απασχολήσεως –είδος της παρεχομένης εργασίας και επιρροή στη διοίκηση της επιχειρήσεως– δεν προσφέρονται για τη διάκριση μεταξύ μισθωτής και μιας μη μισθωτής δραστηριότητας. Όσον αφορά το επιβεβλημένο του περιορισμού, από τα επιχειρήματα της Αυστριακής Κυβερνήσεως δεν προκύπτει για ποιο λόγο ένας εκ των υστέρων έλεγχος, διεξαγόμενος μετά την εγγραφή της εταιρίας, δεν θα μπορούσε να συμβάλει στην επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, ως λιγότερο αυστηρό μέτρο.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 26 Μαρτίου 2007 — Ampliscientifica Srl, Amplifin SpA κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Υπόθεση C-162/07)

(2007/C 140/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσες: Ampliscientifica Srl, Amplifin SpA

Ανααιρεσίβλητοι: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 4, τελευταίο εδάφιο, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (!) του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 να ερμηνευθεί ως μη επαρκώς ακριβής ρύθμιση που επιτρέπει στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν το καθεστώς το οποίο προβλέπει σε συγκεκριμένες περιπτώσεις οικονομικών, χρηματοδοτικών ή νομικών δεσμών μεταξύ διαφόρων υποκειμένων στον φόρο, ή ως ρύθμιση επαρκώς ακριβής, η οποία συνεπώς επιβάλλει στα κράτη μέλη, αφής στιγμής αποφασίσουν να εισαγάγουν το εν λόγω καθεστώς, να προβλέψουν την εφαρμογή του σε όλες τις περιπτώσεις δεσμών που περιγράφονται στη ρύθμιση;

2) Ανεξαρτήτως της απαντήσεως που θα δοθεί στο προηγούμενο ερώτημα, αποτελεί η θέσπιση χρονικών περιορισμών, υπό την έννοια ότι η ύπαρξη του δεσμού επί συγκεκριμένο χρονικό διάστημα τίθεται ως προϋπόθεση για την εφαρμογή του καθεστώτος, χωρίς να επιτρέπεται στους ενδιαφερόμενους να αποδείξουν την ύπαρξη βάσιμου οικονομικού λόγου για τη δημιουργία του δεσμού, δυσανάλογο μέσο σε σχέση με τους σκοπούς της οδηγίας και την τήρηση της αρχής της απαγορεύσεως της καταχρήσεως δικαιώματος; Περαιτέρω, πρέπει η σχετική ρύθμιση να θεωρηθεί αντίθετη προς την αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *Verwaltungsgericht des Saarlandes* (Γερμανία) στις 30 Μαρτίου 2007 — *Apothekerkammer des Saarlandes*, *Marion Schneider*, *Michael Holzapfel*, *Dr. Fritz Trennheuser* και *Deutscher Apothekerverband e.V.* κατά *Saarland* και *Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales*, προσεπικληθείσα: *DocMorris N.V.*

(Υπόθεση C-171/07)

(2007/C 140/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht des Saarlandes

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: *Apothekerkammer des Saarlandes*, *Marion Schneider*, *Michael Holzapfel*, *Dr. Fritz Trennheuser*, *Deutscher Apothekerverband e.V.*

Καθών: *Saarland*, *Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales*

Προσεπικληθείσα: *DocMorris N.V.*

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει οι διατάξεις που αφορούν την ελευθερία εγκαταστάσεως των κεφαλαιουχικών εταιριών (άρθρα 43 και 48 ΕΚ) να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε απαγόρευση βάσει της οποίας δεν επιτρέπεται να είναι ιδιοκτήτες φαρμακείων πρόσωπα τα οποία δεν έχουν την ιδιότητα του φαρμακοποιού, όπως η απαγόρευση αυτή ρυθμίζεται με τα άρθρα 2, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 4 και 7, 7, πρώτη περίοδος, και 8, πρώτη περίοδος, του *Gesetz über das Apothekenwesen* — *ApoG* — (νόμου περί φαρμακείων), όπως ο νόμος αυτός αναθεωρήθηκε στις 15.10.1980 [BGBl. (Εφημερίδα της

Ομοσπονδιακής Κυβερνήσεως) I, σ. 1993] και τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με το άρθρο 34 του κανονιστικού διατάγματος της 31.10.2006 (BGBl I, σ. 2407);

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Έχει η εθνική αρχή βάσει του κοινοτικού δικαίου, ιδίως δε ενόψει του άρθρου 10 ΕΚ και της αρχής της πρακτικής αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου, τη δυνατότητα και την υποχρέωση να μην εφαρμόζει εθνική νομοθεσία που η ίδια κρίνει ότι αντιβαίνει στο κοινοτικό δικαιο, ακόμα και στην περίπτωση που η νομοθεσία αυτή δεν παραβιάζει προδήλως το εν λόγω δικαιο και το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δεν έχει διαπιστώσει ασυμβατότητά της προς το δικαιο αυτό;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *Verwaltungsgericht des Saarlandes* (Γερμανία) στις 30 Μαρτίου 2007 — *Φαρμακοποιός Helga Neumann-Seiwert* κατά *Saarland* και *Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales*, προσεπικληθείσα: *DocMorris N.V.*

(Υπόθεση C-172/07)

(2007/C 140/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht des Saarlandes

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Η φαρμακοποιός *Helga Neumann-Seiwert*

Καθών: *Saarland*, *Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales*

Προσεπικληθείσα: *DocMorris N.V.*

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει οι διατάξεις που αφορούν την ελευθερία εγκαταστάσεως των κεφαλαιουχικών εταιριών (άρθρα 43 και 48 ΕΚ) να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε απαγόρευση βάσει της οποίας δεν επιτρέπεται να είναι ιδιοκτήτες φαρμακείων πρόσωπα τα οποία δεν έχουν την ιδιότητα του φαρμακοποιού, όπως η απαγόρευση αυτή ρυθμίζεται με τα άρθρα 2, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 4 και 7, 7, πρώτη περίοδος, και 8, πρώτη περίοδος, του *Gesetz über das Apothekenwesen* (νόμου περί φαρμακείων, *ApoG*), όπως ο νόμος αυτός αναθεωρήθηκε στις 15.10.1980 [BGBl. (Εφημερίδα της Ομοσπονδιακής Κυβερνήσεως) I, σ. 1993] και τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με το άρθρο 34 του κανονιστικού διατάγματος της 31.10.2006 (BGBl I, σ. 2407);

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Έχει η εθνική αρχή βάσει του κοινοτικού δικαίου, ιδίως δε ενόψει του άρθρου 10 ΕΚ και της αρχής της πρακτικής αποτελεσματικότητας του κοινοτικού δικαίου, τη δυνατότητα και την υποχρέωση να μην εφαρμόζει εθνική νομοθεσία που η ίδια κρίνει ότι αντιβαίνει στο κοινοτικό δίκαιο, ακόμα και στην περίπτωση που η νομοθεσία αυτή δεν παραβιάζει προδήλως το εν λόγω δίκαιο και το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δεν έχει διαπιστώσει ασυμβατότητά της προς το δίκαιο αυτό;

Προσφυγή της 30ής Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-174/07)

(2007/C 140/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και M. Afonso)

Καθής: Ιταλικής Δημοκρατίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, επεκτείνοντας με το άρθρο 2, παράγραφος 44, του νόμου αριθ. 350 της 24ης Δεκεμβρίου 2003 (legge finanziaria 2004, δημοσιονομικός νόμος του 2004) και για το 2002 την ισχύ της φορολογικής αμνηστίας που προβλέπουν τα άρθρα 8 και 9 του νόμου αριθ. 289 της 27ης Δεκεμβρίου 2002 (legge finanziaria 2003, δημοσιονομικός νόμος του 2003) και προβλέποντας ρητώς και γενικώς την παραίτηση από τον έλεγχο των φορολογητέων πράξεων που πραγματοποιήθηκαν κατά το φορολογικό έτος 2002, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχεία α', γ' και δ' και από τα άρθρα 193 έως 273 του τίτλου XI^ο της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, με τα οποία καταργήθηκαν και αντικαταστάθηκαν, από 1ης Ιανουαρίου 2007, τα άρθρα 2 και 22 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών (Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση), σε συνδυασμό με το άρθρο 10 της Συνθήκης ΕΚ·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Η Επιτροπή υπενθυμίζει την ύπαρξη της διττής υποχρέωσης που επιβάλλει στα κράτη μέλη ο κοινοτικός νομοθέτης: αυτά δεν πρέπει απλώς να θεσπίζουν όλες τις εθνικές νομοθετικές πράξεις εσωτερικού δικαίου που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή της έκτης οδηγίας ΦΠΑ, αλλά να λαμβάνουν και όλα τα αναγκαία διοικητικά μέτρα για να εξασφαλίζουν την εκ μέρους των υποκειμένων στον ΦΠΑ τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την οδηγία αυτή και, κατ' αρχάς, την τήρηση της υποχρέωσης καταβολής του φόρου που οφείλεται μετά τη διενέργεια φορολογητέων πράξεων στη διάρκεια συγκεκριμένης περιόδου. Η επιβαλλόμενη από τον κοινοτικό νομοθέτη εναρμόνιση του ΦΠΑ θα στερούνταν ουσίας και πρακτικής χρησιμότητας, αν οι εθνικές φορολογικές αρχές δεν όφειλαν να προβούν σε αποτελεσματικές πράξεις επαλήθευσης και ελέγχου για να εξασφαλίσουν την «αντίστοιχη είσπραξη του φόρου σε όλα τα κράτη μέλη», όπως διευκρινίζει η δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη της έκτης οδηγίας.

2. Οι κανόνες που θεσπίστηκαν με τα άρθρα 8 και 9 του ιταλικού νόμου 289/2002 βαίνουν κατά πολύ πέραν της διακριτικής ευχέρειας που παρέχει ο νομοθέτης στα κράτη μέλη για τη διενέργεια διοικητικών πράξεων. Συγκεκριμένα, αντί να χρησιμοποιήσει την εν λόγω διακριτική ευχέρεια για να καταστήσει αποτελεσματικότερους τους φορολογικούς ελέγχους, το Ιταλικό Κράτος, με τον προαναφερθέντα νόμο, προέβη σε πραγματική, γενική, ενιαία και εκ των προτέρων παραίτηση από οποιαδήποτε ενέργεια ελέγχου και επαλήθευσης στον τομέα του ΦΠΑ, παραβαίνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ευθέως τις διατάξεις του άρθρου 22 της έκτης οδηγίας και παραβιάζοντας, κατ' επέκταση, τη γενική υποχρέωση του άρθρου 2, ήτοι της υποβολής στον ΦΠΑ όλων των φορολογητέων πράξεων. Ο Ιταλός νομοθέτης παρέσχε σε όλους του υποκειμένους στον ΦΠΑ που υπάγονται στη φορολογική του αρμοδιότητα τη δυνατότητα να απαλλαγούν τελείως, για μια σειρά φορολογικών περιόδων, από το ενδεχόμενο οποιουδήποτε φορολογικού ελέγχου. Το σημαντικό αυτό πλεονέκτημα μπορεί να χορηγηθεί στον φορολογούμενο μέσω της καταβολής κατ' αποκοπή ποσού που ουδεμία πλέον έχει σχέση με τον ΦΠΑ που θα όφειλε να καταβάλει επί της τιμής των παραδόσεων αγαθών ή των παροχών υπηρεσιών που πραγματοποιήσε ο φορολογούμενος κατά την οικεία φορολογική περίοδο.

3. Αυτός ο ριζικός «διαχωρισμός» μεταξύ του φορολογικού χρέους, αν αυτό υπολογιστεί σύμφωνα με τους συνήθεις κανόνες περί ΦΠΑ, και του ποσού που πρέπει να καταβληθεί στο πλαίσιο του «condono tombale» (της εκ των υστέρων διευθέτησης των φορολογικών χρεών μέσω της πληρωμής κατ' αποκοπή ποσού, στο εξής: φορολογικός συμβιβασμός) καθίσταται ιδιαίτερος εμφανής στην περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν έχει καν υποβάλει φορολογική δήλωση. Ο φορολογούμενος μπορεί να διευθετήσει την κατάσταση του για κάθε φορολογικό έτος, καταβάλλοντας 1 500 ευρώ, εφόσον πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, ή 3 000 ευρώ, εφόσον πρόκειται για εταιρία. Η απουσία οποιουδήποτε δεσμού με τη φορολογική βάση των πράξεων οι οποίες πραγματοποιήθηκαν (αλλά δεν δηλώθηκαν) χαρακτηρίζει επίσης τον μηχανισμό του «φορολογικού συμβιβασμού» που πραγματοποιείται με την υποβολή συμπληρωματικής δήλωσης. Το ποσό το οποίο οφείλει ο φορολογούμενος που σκοπεύει να επικαλεστεί τον μηχανισμό αυτό υπολογίζεται βάσει ποσοστού (2 %) επί του ΦΠΑ που θα οφειλόταν για τις παραδόσεις αγαθών ή τις παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν σε κάθε φορολογικό έτος (ή επί του ΦΠΑ επί των αγορών που κακώς αφαιρέθηκε κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου).

4. Αυτή η γενική εκ των προτέρων παραίτηση από κάθε πράξη ελέγχου είναι ικανή να προκαλέσει σοβαρές βλάβες στην εύρυθμη λειτουργία του κοινού συστήματος του ΦΠΑ. Ειδικότερα, έχει ως αποτέλεσμα την αλλοίωση της αρχής της φορολογικής ουδετερότητας, η οποία απαγορεύει τη διαφορετική, όσον αφορά την είσπραξη του ΦΠΑ, μεταχείριση επιχειρήσεων που πραγματοποιούν όμοιες πράξεις. Συγκεκριμένα, οποιαδήποτε εξαίρεση από τον κανόνα της πραγματικής επιβολής και εισπράξεως του ΦΠΑ ισοδυναμεί, αφενός, με σοβαρή ζημία εις βάρος τόσο των ιταλικών επιχειρήσεων όσο και των επιχειρήσεων των άλλων κρατών μελών που υπάγονται στο σύνηθες σύστημα του φόρου προστιθέμενης αξίας και, αφετέρου, με σοβαρή παραβίαση της αρχής του «υγιούς ανταγωνισμού» εντός της κοινής αγοράς, η οποία καθιερώνεται με την τέταρτη αιτιολογική σκέψη της έκτης οδηγίας.

(¹) ΕΕ L 347, σ. 1.

(²) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ.49.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 4 Απριλίου 2007 — SAVA e C. Srl, SIEME Srl, GRADED SpA κατά Mostra d'Oltremare SpA και λοιπών

(Υπόθεση C-194/07)

(2007/C 140/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσες: SAVA e C. Srl, SIEME Srl και GRADED SpA

Εφεσβλήτη: Mostra d'Oltremare SpA και λοιποί

Προδικαστικό ερώτημα

«Ερωτάται αν το άρθρο 1 της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημόσιων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/50/ΕΟΚ (²) του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών συνάψεως

δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπεται η, κατά την εθνική νομοθεσία, προσφυγή κατ' αποφάσεως περί αναθέσεως συμβάσεως να μπορεί να ασκείται ατομικώς από ένα μόνον από τα μέλη μιας στερούμενης νομικής προσωπικότητας κοινοπραξίας, η οποία συμμετέσχε ως τοιαύτη σε διαδικασία συνάψεως δημόσιας συμβάσεως και στην οποία δεν ανατέθηκε η ως άνω σύμβαση;»

(¹) ΕΕ L 395, σ. 33.

(²) ΕΕ L 209, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Απριλίου 2007 η C.A.S SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) στις 6 Φεβρουαρίου 2007 στην υπόθεση T-23/03, C.A.S SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-204/07 P)

(2007/C 140/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: C.A.S SpA (εκπρόσωπος: D. Ehle, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-23/03 (¹) της 6ης Φεβρουαρίου 2007·
- να γίνουν δεκτά τα αιτήματα που είχαν προβληθεί πρωτοδικώς· επικουρικώς, να αναπεμφθεί η υπόθεση στο Πρωτοδικείο·
- να γίνουν δεκτά τα αιτήματα περί λήψεως μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας που είχε υποβάλει η αναιρεσείουσα με υπομνήματα της 28ης Ιανουαρίου 2003, της 4ης Αυγούστου 2003 και της 11ης Αυγούστου 2003·
- να καταδικαστεί η καθής της πρωτόδικης δίκης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα στηρίζει την αναίρεσή της στους εννέα ακόλουθους λόγους που αποδεικνύουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πεπλανημένη:

Ο **πρώτος λόγος αναιρέσεως** αφορά τη γενική αρμοδιότητα των τουρκικών αρχών, που δέχθηκε το Πρωτοδικείο, όσον αφορά τη διαπίστωση αν τα πιστοποιητικά κυκλοφορίας εμπορευμάτων Α.ΤΡ.1, που εξέδωσαν οι εν λόγω αρχές και υποβλήθηκαν κατά τις τελωνειακές διατυπώσεις είναι «γνήσια» ή «πλαστογραφημένα/«ακριβή» ή «ανακριβή». Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι στις περιπτώσεις στις οποίες υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις βάσιμες και αντικειμενικές για συμμετοχή των αρμόδιων τελωνειακών αρχών κράτους εξαγωγής στη διάπραξη παρατυπιών κατά την έκδοση των πιστοποιητικών κυκλοφορίας εμπορευμάτων (παροχή εντύπων, σφραγίδων και υπογραφών), καθώς και κατά τις τελωνειακές διατυπώσεις τις σχετικές με το συγκεκριμένο εμπόρευμα, οι οποίες στηρίζονται στα πιστοποιητικά αυτά, δεν υφίσταται πλέον αποκλειστική αρμοδιότητα των τελωνειακών αρχών του κράτους εξαγωγής. Οι προσκομιθείσες μεταγενεστέρως δηλώσεις των τουρκικών αρχών δεν μπορούν να θεωρηθούν ως αξιόπιστες και ως μόνες κρίσιμες.

Με τον **δεύτερο λόγο αναιρέσεως** η αναιρεσείουσα βάλλει κατά της κρίσεως στην οποία κατέληξε το Πρωτοδικείο στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση της σχετικής με το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου και το δικαίωμα άμυνας ενός αιτούντος. Το δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο δεν μπορεί να αφορά αποκλειστικώς τα έγγραφα εκείνα με τα οποία η Επιτροπή, σύμφωνα με την εσωτερική της απόφαση και τις δηλώσεις της, στήριξε την προσβαλλόμενη απόφαση. Το δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο αφορά, επίσης, και όλα τα υπόλοιπα απόρρητα ή μη απόρρητα έγγραφα που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών που αποτελούν το έρεισμα της επιχειρηματολογίας της αναιρεσείουσας ως προς το νομικό και πραγματικό πλαίσιο.

Ο **τρίτος λόγος αναιρέσεως** αντλείται από το γεγονός ότι το Πρωτοδικείο επέρριψε στην αναιρεσείουσα ολόκληρο το βάρος αποδείξεως των πραγματικών περιστατικών που μπορούν να δικαιολογήσουν «ειδική περίπτωση», κατά την έννοια του άρθρου 239 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα και κατά το άρθρο 905 του κανονισμού εφαρμογής αυτού του κώδικα. Η αναιρεσείουσα στηρίζεται, σε ορισμένες περιπτώσεις, στην αρχή της αντιστροφής του βάρους αποδείξεως ή, τουλάχιστον, στον περιορισμό του βάρους αποδείξεως. Σε καμία περίπτωση η αναιρεσείουσα δεν θα έπρεπε να έχει το βάρος αποδείξεως πραγματικών περιστατικών που επικαλείται και τα οποία έλαβαν χώρα σε τρίτο κράτος (εν προκειμένω, στην Τουρκία) και τα οποία θα μπορούσαν καλύτερα να διαπιστώσουν και θα όφειλαν να διαπιστώσουν η Επιτροπή/OLAF, στο πλαίσιο των διοικητικών δυνατοτήτων που διαθέτει. Το ίδιο ισχύει ως προς τα πραγματικά περιστατικά που εμπίπτουν στον τομέα δραστηριότητας και επιρροής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ως **τέταρτο λόγο αναιρέσεως** η αναιρεσείουσα προβάλλει το γεγονός ότι λόγω του βάρους αποδείξεως που, κατά την απόφαση, φέρει εξ ολοκλήρου η αναιρεσείουσα, το Πρωτοδικείο παρέλειψε να διατάξει τα μέτρα εκείνα οργάνωσης της διαδικασίας που η αναιρεσείουσα είχε ζητήσει, ιδίως όσον αφορά τις αποδείξεις. Αντιθέτως, οι προτάσεις οι σχετικές με την προσκόμιση αποδείξεων απορρίφθηκαν ως στερούμενες σημασίας.

Ως **πέμπτο λόγο αναιρέσεως** η αναιρεσείουσα προβάλλει το γεγονός ότι το Πρωτοδικείο ερμήνευσε και χαρακτήρισε κατά τρόπο νομικώς πεπλανημένο όλα τα δικαιολογητικά τα οποία είχε υποβάλει η αναιρεσείουσα, καθώς και τα πραγματικά περιστατικά και τις ενδείξεις που αυτή εξέθεσε, που συνηγορούσαν υπέρ της αποδοχής μιας συμμετοχής των τουρκικών αρχών στην έκδοση πιστοποιητικών κυκλοφορίας εμπορευμάτων Α.ΤΡ.1 (προβαλλόμενων ως) «πλαστογραφημένων» (στην πραγματικότητα ως «ανακριβών»). Τούτο είχε ως αποτέλεσμα τη συναγωγή πεπλανη-

μένων νομικών συμπερασμάτων. Το Πρωτοδικείο, παράλληλα, αγνόησε πλήρως ουσιώδη πραγματικά περιστατικά σχετιζόμενα με τη σαφή επιχειρηματολογία της αναιρεσείουσας.

Ως **έκτο λόγο αναιρέσεως** η αναιρεσείουσα προβάλλει το γεγονός ότι το Πρωτοδικείο παρέλειψε να χαρακτηρίσει ως παράλειψη της Επιτροπής το γεγονός ότι αυτή δεν ζήτησε τη γνώμη της τελωνειακής επιτροπής/του Συμβουλίου Συνδέσεως.

Ο **έβδομος λόγος αναιρέσεως** συνίσταται στο ότι το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη το έννομο συμφέρον της αναιρεσείουσας για την ακύρωση της μερικώς προσβαλλομένης αποφάσεως της Επιτροπής σε σχέση με πιστοποιητικό κυκλοφορίας εμπορευμάτων Α.ΤΡ.1.

Με τον **όγδοο λόγο αναιρέσεως** προβάλλεται η αιτίαση ότι το Πρωτοδικείο κακώς παρέλειψε να προβεί σε στάθμιση των λόγων επιείκειας και των κινδύνων στη συγκεκριμένη υπόθεση. Ειδικότερα, το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη του ότι ακόμα και αν υποτεθεί ότι τα πιστοποιητικά είναι πλαστογραφημένα, λόγω της σοβαρής παραβάσεως των τουρκικών αρχών και της Επιτροπής, θα ήταν άδικο, λόγω ακριβώς της σχέσεως μεταξύ του επιχειρηματία και των διοικητικών αρχών, να υποστεί η αναιρεσείουσα, ως επιχείρηση, ζημία την οποία δεν θα είχε υποστεί εάν τα πράγματα είχαν διεξαχθεί ομαλώς.

Ως **ένατο λόγο αναιρέσεως** η αναιρεσείουσα προβάλλει το γεγονός ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, προβαίνουσα σε εφαρμογή του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα βάσει των προβληθέντων και αποδειχθέντων πραγματικών περιστατικών αρνήθηκε την ενεργό συμμετοχή των τουρκικών τελωνειακών αρχών στην κατάρτιση και χρήση των 32 πιστοποιητικών Α.ΤΡ.1 περί των οποίων πρόκειται εν προκειμένω.

(¹) ΕΕ C 82, σ. 30.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Gent (Βέλγιο) στις 19 Απριλίου 2007 — Ποινική διαδικασία κατά Lodewijk Gysbrechts και Santurel Inter BVBA

(Υπόθεση C-205/07)

(2007/C 140/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Gent

Κατηγορούμενος

Lodewijk Gysbrechts

Αστικός υπεύθυνος

Santurel Inter BVBA

Προδικαστικό ερώτημα

Συνιστά ο βελγικός νόμος της 14ης Ιουλίου 1991, περί των εμπορικών πρακτικών και την ενημέρωση και προστασία του καταναλωτή, μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος, απαγορευόμενο από τα άρθρα 28 έως 30 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, καθόσον το άρθρο 80, παράγραφος 3, του εθνικού αυτού νόμου απαγορεύει την απαίτηση προκαταβολής ή πληρωμής από τον καταναλωτή διαρκούσας της υποχρεωτικής προθεσμίας υπαναχώρησης, πράγμα που έχει ως συνέπεια ότι ο νόμος της 14ης Ιουλίου 1991, περί των εμπορικών πρακτικών και την ενημέρωση και προστασία του καταναλωτή, δεν επηρεάζει πραγματικώς κατά τον ίδιο τρόπο την εμπορία αγαθών στην ημεδαπή σε σύγκριση με το εμπόριο που διεξάγεται με υπηκόους άλλου κράτους μέλους και ως εκ τούτου δημιουργείται εκ των πραγμάτων εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, η οποία προστατεύεται από το άρθρο 23 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας;

Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας**(Υπόθεση C-207/07)**

(2007/C 140/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk και R. Vidal Puig)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, θεσπίζοντας την παράγραφο 1, δεύτερο εδάφιο, του μόνου άρθρου του βασιλικού νομοθετικού διατάγματος 4/2006, της 24ης Φεβρουαρίου 2006, που τροποποιεί τη δέκατη τέταρτη αρμοδιότητα της Comisión Nacional de Energía που προβλέπεται στην Disposición Adicional Undécima, Tercero.1 του νόμου 34/1998, της 7ης Οκτωβρίου 1998, στον τομέα των υδρογονανθράκων, προκειμένου να υποβάλλεται σε προηγούμενη διοικητική έγκριση της Comisión Nacional de Energía η απόκτηση ορισμένων συμμετοχών στις επιχειρήσεις που πραγματοποιούν συγκεκριμένες ρυθμιζόμενες δραστηριότητες στον ενεργειακό τομέα, καθώς και η απόκτηση συγκεκριμένων στοιχείων ενεργητικού για την ανάπτυξη τέτοιων δραστηριοτήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 56 και 43 της Συνθήκης ΕΚ.
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Η ισπανική νομοθεσία που αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής υποβάλλει σε προηγούμενη διοικητική έγκριση της Comisión Nacional de la Energía (Εθνική Επιτροπή Ενέργειας, «CNE») τις ακόλουθες πράξεις:

— την απόκτηση συμμετοχών σε ποσοστό που υπερβαίνει το 10 % του κεφαλαίου, ή οποιοδήποτε άλλο ποσοστό που παρέχει σημαντική επίδραση, που πραγματοποιεί οποιοσδήποτε σε εταιρία η οποία αναπτύσσει, για λογαριασμό της ή μέσω άλλων εταιριών που ανήκουν στον ίδιο όμιλο, ορισμένες δραστηριότητες στον ενεργειακό τομέα·

— την απόκτηση συγκεκριμένων στοιχείων ενεργητικού για την ανάπτυξη τέτοιων δραστηριοτήτων.

2. Η Επιτροπή φρονεί ότι η επίμαχη νομοθεσία είναι ασυμβίβαστη με το άρθρο 56 της Συνθήκης ΕΚ για τους εξής λόγους:

— η απόκτηση συμμετοχών σε εταιρίες που αναπτύσσουν δραστηριότητες στον ενεργειακό τομέα ή η απόκτηση συγκεκριμένων στοιχείων ενεργητικού για την πραγματοποίηση αυτών των δραστηριοτήτων είναι «κινήσεις κεφαλαίου» υπό την έννοια του άρθρου 56 ΕΚ·

— η απαίτηση προηγούμενης διοικητικής εγκρίσεως εκ μέρους της CNE συνιστά «περιορισμό» στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων απαγορευόμενο κατ' αρχήν από το άρθρο 56 ΕΚ· και,

— ο εν λόγω περιορισμός δεν δικαιολογείται κατά τη Συνθήκη.

3. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή φρονεί ότι η επίμαχη νομοθεσία δεν δικαιολογείται από τον στόχο που συνίσταται στη διασφάλιση του ενεργειακού ανεφοδιασμού για τους εξής λόγους:

— το επίμαχο μέτρο δεν είναι πρόσφορο μέτρο για τη διασφάλιση του ενεργειακού ανεφοδιασμού, καθόσον υπάρχουν άλλα προσφορότερα μέτρα προς τούτο·

— σε κάθε περίπτωση, το επίμαχο μέτρο είναι δυσανάλογο, καθόσον η προηγούμενη διοικητική έγκριση δεν περιορίζεται σε ορισμένες συγκεκριμένες πράξεις διαχείρισεως της συμμετέχουσας εταιρίας ή των στοιχείων ενεργητικού·

— η ευχέρεια της CNE να αρνείται ή να εξαρτά από προϋποθέσεις τη διοικητική έγκριση δεν υπόκειται σε αντικειμενικά και επαρκώς ακριβή κριτήρια, τα οποία μπορούν να υπόκεινται σε πραγματικό δικαστικό έλεγχο.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η επίμαχη νομοθεσία συνιστά επίσης περιορισμό του δικαιώματος εγκαταστάσεως αντίθετο προς το άρθρο 43 ΕΚ, περιορισμός ο οποίος, για τους λόγους που μόλις προηγουμένως μνημονεύθηκαν σε σχέση με το άρθρο 56 ΕΚ, επίσης δεν δικαιολογούνται από τον στόχο διασφάλισης του ενεργειακού ανεφοδιασμού.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 20 Απριλίου 2007 — The Competition Authority κατά Beef Industry Development Society Ltd και Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd

(Υπόθεση C-209/07)

(2007/C 140/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: The Competition Authority

Αναιρεσίβλητες: Beef Industry Development Society Ltd και Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

Εφόσον διαπιστώνεται από το δικαστήριο ότι:

- α) υπάρχει πλεόνασμα ικανότητας παραγωγής στον κλάδο της επεξεργασίας βοείου κρέατος, η οποία, υπολογιζόμενη σε συνθήκες ανώτατης ροής πρώτης ύλης, αντιστοιχεί περίπου στο 32 %,
- β) η πλεονασματική αυτή ικανότητα παραγωγής προβλέπεται ότι θα έχει μεσοπρόθεσμα πολύ σοβαρές συνέπειες για την κερδοφορία του κλάδου στο σύνολό του,
- γ) ενώ, όπως αναφέρθηκε, τα αποτελέσματα της πλεονασματικής ικανότητας παραγωγής δεν έχουν γίνει ακόμη αισθητά σε αξιολογούμενο βαθμό, ανεξάρτητοι σύμβουλοι προέβλεψαν ότι, στο εγγύς μέλλον, η πλεονασματική ικανότητα παραγωγής είναι απίθανο να εξαλειφθεί με συνήθη μέτρα διαχείρισης της αγοράς και ότι με την πάροδο του χρόνου η πλεονασματική ικανότητα παραγωγής θα οδηγήσει σε πολύ σημαντικές ζημιές και, τελικώς, οι επιχειρήσεις επεξεργασίας και τα εργοστάσια του κλάδου θα υποχρεωθούν να εγκαταλείψουν τη δραστηριότητά τους εντός του εν λόγω κλάδου,
- δ) επιχειρήσεις επεξεργασίας βοείου κρέατος αντιπροσωπεύουσες το 93 % περίπου της αγοράς για την προμήθεια βοείου κρέατος στην εν λόγω βιομηχανία συμφώνησαν να λάβουν μέτρα για την εξάλειψη του πλεονάσματος ικανότητας παραγωγής και είναι διατεθειμένες να καταβάλουν μία επιβάρυνση προκειμένου να χρηματοδοτηθεί η καταβολή αποζημιώσεως στις επιχειρήσεις επεξεργασίας οι οποίες είναι διατεθειμένες να σταματήσουν την παραγωγή, και

οι εν λόγω επιχειρήσεις επεξεργασίας, στις οποίες συναριθμούνται δέκα εταιρείες, ιδρύουν ένα νομικό πρόσωπο («την Ένωση») σκοπός του οποίου είναι να θέσει σε εφαρμογή μία ρύθμιση με τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

1. οι αποκαλούμενες «αποχωρούσες επιχειρήσεις», στις οποίες σφάζονται και υποβάλλονται σε επεξεργασία 420.000 βοοειδή ετησίως και οι οποίες αντιπροσωπεύουν περίπου το 25 % της ενεργού ικανότητας παραγωγής, θα συμφωνήσουν με τις «παραμένουσες επιχειρήσεις» να εγκαταλείψουν τον κλάδο της βιομηχανίας βοείου κρέατος και να τηρήσουν τους ακόλουθους όρους:
2. οι αποχωρούσες επιχειρήσεις θα υπογράψουν διετούς διαρκείας ρήτρα περί μη ανταγωνισμού όσον αφορά την επεξεργασία βοοειδών στο σύνολο του εδάφους της Ιρλανδίας·
3. τα εργοστάσια των αποχωρουσών επιχειρήσεων θα παροπλιστούν·
4. οι εκτάσεις που συνδέονται με τα παροπλιζόμενα εργοστάσια δεν θα χρησιμοποιηθούν για δραστηριότητες επεξεργασίας βοείου κρέατος για διάστημα πέντε ετών·

5. θα καταβληθεί αποζημίωση στις αποχωρούσες επιχειρήσεις με τμηματικές καταβολές οι οποίες θα χρηματοδοτηθούν με δάνεια που θα συνάψουν οι παραμένουσες επιχειρήσεις μέλη της Ένωσης·
6. όλες οι παραμένουσες επιχειρήσεις θα καταβάλλουν οικειοθελώς εισφορά-επιβάρυνση στην Ένωση, ανερχόμενη σε 2 Ευρώ για κάθε ζώο που σφάζουν εντός του ορίου των ποσοτήτων που έσφαζαν προ της συμφωνίας και 11 Ευρώ για κάθε ζώο που θα σφάζουν πέραν του ορίου αυτού·
7. η επιβάρυνση αυτή θα χρησιμοποιηθεί για την αποπληρωμή των δανείων των παραμενουσών επιχειρήσεων, η δε καταβολή της θα διακοπεί μόλις αποπληρωθούν τα δάνεια·
8. ο εξοπλισμός των αποχωρουσών επιχειρήσεων που χρησιμοποιείται για πρωτογενή επεξεργασία βοείου κρέατος δεν θα μπορεί να πωληθεί παρά είτε σε παραμένουσες επιχειρήσεις προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως εφεδρικός εξοπλισμός ή για ανταλλακτικά είτε εκτός του εδάφους της Ιρλανδίας·
9. η ελευθερία των παραμενουσών επιχειρήσεων όσον αφορά την παραγωγή, τις τιμές, τους όρους πώλησεως, τις εισαγωγές και τις εξαγωγές, την αύξηση της ικανότητας παραγωγής και τα λοιπά δεν θα επηρεαστεί·

εφόσον γίνεται δεκτό ότι μια τέτοια συμφωνία ενδέχεται να έχει, για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, υπολογίσιμες επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, πρέπει η οικεία ρύθμιση να θεωρηθεί ότι έχει ως σκοπό (και όχι ως αποτέλεσμα) την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη στρέβλωση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς και ότι, κατά συνέπεια, δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 81, παράγραφος 1, της Συνθήκης περί Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάς) στις 23 Απριλίου 2007– Μηχανική ΑΕ κατά Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, Υπουργού Επικρατείας, Παντεχνικής ΑΕ και Συνδέσμου Επιχειρήσεων Περιοδικού Τύπου

(Υπόθεση C-213/07)

(2007/C 140/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: «Μηχανική ΑΕ»

Καθών: Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, Υπουργός Επικρατείας, «Παντεχνική ΑΕ» και Σύνδεσμος Επιχειρήσεων Περιοδικού Τύπου

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) «Η απαρίθμηση των λόγων αποκλεισμού εργοληπτών δημοσίων έργων, οι οποίοι περιέχονται στην διάταξη του άρθρου 24 της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14^{ης} Ιουνίου 1993 περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕL 199) είναι περιοριστική ή όχι;
- 2) «Υπό την εκδοχή ότι η απαρίθμηση αυτή δεν είναι περιοριστική, διάταξη, η οποία, για λόγους προστασίας της διαφάνειας στις οικονομικές λειτουργίες του κράτους, ορίζει ότι η ιδιότητα του ιδιοκτήτη, του εταίρου, του βασικού μετόχου ή του διευθυντικού στελέχους επιχείρησης μέσωσ ενημέρωσης είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του ιδιοκτήτη, του εταίρου, του βασικού μετόχου ή του διευθυντικού στελέχους επιχείρησης που αναλαμβάνει έναντι του Δημοσίου ή νομικού προσώπου του ευρύτερου δημόσιου τομέα την εκτέλεση έργων ή προμηθειών ή την παροχή υπηρεσιών, εξυπηρετεί σκοπούς συμβατούς με τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου η δε πλήρης αυτή απαγόρευση της αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων στις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις είναι συμβατή με την κοινοτική αρχή της αναλογικότητας;» και
- 3) «Υπό την εκδοχή ότι, κατά την έννοια του άρθρου 24 της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ, οι λόγοι αποκλεισμού εργοληπτών, που περιέχονται σε αυτήν, απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό, ή ότι η κρίσιμη εθνική διάταξη δεν μπορεί να θεωρηθεί ως εξυπηρετούσα σκοπούς συμβατούς με τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, ή, τέλος, ότι η θεσπιζόμενη με αυτή απαγόρευση δεν είναι συμβατή με την κοινοτική αρχή της αναλογικότητας, η ως άνω οδηγία, απαγορεύοντας την θέσπιση ως λόγου αποκλεισμού εργολήπτου από την διαδικασία αναθέσεως δημοσίων έργων, την περίπτωση, κατά την οποία αυτός ο ίδιος, ή στέλεχός του (όπως είναι ο ιδιοκτήτης της οικείας επιχείρησης, ή ο βασικός μέτοχός της, ή εταίρος της, ή διευθυντικό της στέλεχος), ή παρένθετα των εν λόγω στελεχών του πρόσωπα δραστηριοποιούνται σε επιχειρήσεις μέσωσ επιχείρησης [ενημέρωσης] οι οποίες μπορούν να ασκούν αθέμιτη επιρροή στη διαδικασία αναθέσεως δημοσίων έργων, μέσω της γενικότερης επιρροής, την οποία διαθέτουν, έχει παραβιάσει τις γενικές αρχές της προστασίας του ανταγωνισμού, της διαφάνειας καθώς και την διάταξη του άρθρου 5 παρ. 2 της Συνθήκης περί της Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που θεσπίζει την αρχή της επικουρικότητας;»

Προσφυγή της 3ης Μαΐου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-223/07)

(2007/C 140/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: N. Yerrell και P. Dejmeč)

Καθού: Βασιλείο της Σουηδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Σουηδία παρέλειψε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την ασφάλεια των κοινοτικών σιδηροδρόμων, η οποία τροποποιεί την οδηγία 95/18/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με τις άδειες σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και την οδηγία 2002/14/ΕΚ σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικών υποδομών καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας (οδηγία για την ασφάλεια των σιδηροδρόμων) ⁽¹⁾, και από την οδηγία 2004/50/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 96/48/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας και της οδηγίας 2001/16/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού συμβατικού σιδηροδρομικού συστήματος ⁽²⁾, καθόσον δεν έλαβε τα νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα που είναι απαραίτητα για τη συμμόρφωση προς τις οδηγίες αυτές ή, εν πάση περιπτώσει, καθόσον δεν ενημέρωσε την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα αυτά,

- να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Απριλίου 2006.

Προσφυγή της 10ης Μαΐου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-235/07)

(2007/C 140/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun, P. Dejmeč)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

⁽¹⁾ ΕΕ L 164, σ. 44.⁽²⁾ ΕΕ L 164, σ. 114.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη θεσπίζοντας εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/49/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την ασφάλεια των κοινοτικών σιδηροδρόμων, η οποία τροποποιεί την οδηγία 95/18/EK ⁽²⁾ του Συμβουλίου σχετικά με τις άδειες σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και την οδηγία 2001/14/EK ⁽³⁾, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφάλειας (οδηγία για την ασφάλεια των σιδηροδρόμων), στο εσωτε-

ρικό δίκαιο και μη ανακοινώνοντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και από την οδηγία αυτή·

- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Απριλίου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 164, σ. 44.

⁽²⁾ ΕΕ L 143, σ. 70.

⁽³⁾ ΕΕ L 75, σ. 29.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαΐου 2007 — Freistaat Sachsen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-357/02) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις χορηγηθείσες από τις αρχές του Land της Σαξονίας — Καθεστώς ενισχύσεων υπέρ των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων — Διαδικασία ταχείας εγκρίσεως — Διαχρονική εφαρμογή των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών και του κανονισμού περί εξαιρέσεως όσον αφορά τις ενισχύσεις υπέρ των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων — Σχέδιο ενισχύσεων κοινοποιηθέν πριν από την έναρξη της ισχύος του κανονισμού περί εξαιρέσεως των ΜΜΕ — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Ασφάλεια δικαίου — Πλήρης κοινοποίηση)

(2007/C 140/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Freistaat Sachsen (Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Lübbig, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Kreuschitz και J. Flett)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 2, δεύτερο εδάφιο, και των άρθρων 3 και 4 της αποφάσεως 2003/226/ΕΚ της Επιτροπής, της 24ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που προτίθεται να εφαρμόσει η Γερμανία — «Κατευθυντήριες γραμμές υπέρ των ΜΜΕ — Βελτίωση της αποδοτικότητας των επιχειρήσεων στην Σαξονία» — Υποπρογράμματα 1 (προπαίδευση), 4 (συμμετοχές σε εμπορικές εκθέσεις), 5 (συνεργασία) και 7 (προώθηση σχεδιασμού προϊόντων) (ΕΕ 2003, L 91, σ. 13)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει το άρθρο 2, δεύτερο εδάφιο, και τα άρθρα 3 και 4 της αποφάσεως 2003/226/ΕΚ της Επιτροπής, της 24ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που προτίθεται να εφαρμόσει η Γερμανία — «Κατευθυντήριες γραμμές υπέρ των ΜΜΕ — Βελτίωση της αποδοτικότητας των επιχειρήσεων στην Σαξονία» — Υποπρογράμματα 1 (προπαίδευση), 4 (συμμετοχές σε εμπορικές εκθέσεις), 5 (συνεργασία) και 7 (προώθηση σχεδιασμού προϊόντων).
2. Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 31 της 8.2.2003.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαΐου 2007 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-219/04) ⁽¹⁾

(Αλιεία — Εξέλιξη της αλιευτικής ικανότητας των αλιευτικών στόλων των κρατών μελών — Καθεστώς εισόδων και εξόδων — Επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας — Γλωσσικό καθεστώς)

(2007/C 140/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: L. Díaz Abad)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. van Rijn και S. Pardo Quintilláns)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1438/2003 της Επιτροπής, της 12ης Αυγούστου 2003, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής για την κοινοτική πολιτική που αφορά το στόλο όπως ορίζεται στο κεφάλαιο III του κανονισμού (ΕΚ) 2371/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 204, σ. 21).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 7 της 10.1.2004 (πρώην υπόθεση C-464/03).

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Μαΐου 2007 — Negenman κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-255/04) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Άδεια μητρότητας — Αναρρωτική άδεια — Πιθανή ημερομηνία τοκετού — Έναρξη της άδειας μητρότητας)

(2007/C 140/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Monique Negenman (Roosendaal, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: L. Vogel, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικά, D. Waelbroeck και, στη συνέχεια, E. Τσερέπα-Lacombe, επικουρούμενη από τη N. Rampal, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία καθορίστηκαν οι ημερομηνίες ενάρξεως και λήξεως της άδειας μητρότητας δυνάμει του άρθρου 58 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 23ης Οκτωβρίου 2003, με την οποία καθορίστηκαν οι ημερομηνίες ενάρξεως και λήξεως της άδειας μητρότητας της προσφεύγουσας-ενάγουσας.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 228 της 11.9.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαΐου 2007 — Crespinet κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-261/04) (¹)

(Υπάλληλοι — Προαγωγή — Προαγωγές του 2003 — Απονομή μορίων προτεραιότητας)

(2007/C 140/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Alain Crespinet (Rosières, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Τσερέπα-Lacombe και C. Berardis-Kayser)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί απονομής μορίων προτεραιότητας στον προσφεύγοντα, καθώς και της αποφάσεως να μην εγγραφεί το όνομά του στον κατάλογο των προαχθέντων στον βαθμό A5 υπαλλήλων κατά τις προαγωγές του 2003.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 273 της 6.11.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Μαΐου 2007 — Citymo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-271/04) (¹)

(«Συμβατική ευθύνη — Ρήτρα διατησίας — Σύμβαση μισθώσεως — Απαράδεκτο — Εξωσυμβατική ευθύνη — Προσυμβατικές διαπραγματεύσεις — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Καλή πίστη — Κατάχρηση δικαιώματος — Υλική ζημία — Απώλεια δυνατότητας»)

(2007/C 140/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Citymo SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: P. Van Ommeslaghe, I. Heenen και P.-M. Louis, avocats)

Εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Pargala και E. Manhaeve, επικουρούμενοι από τους D. Philippe και M. Gouden, avocats)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αγωγή αποζημιώσεως εκ συμβατικής ευθύνης, με αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα αποζημίωση λόγω καταγγελίας της συμβάσεως μισθώσεως, την οποία αυτή φέρεται ότι συνήψε με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και, επικουρικός, αγωγή αποζημιώσεως λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης, με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι υπέστη η ενάγουσα λόγω της αποφάσεως της Επιτροπής να θέσει τέρμα στις διαπραγματεύσεις που είχαν ως σκοπό τη σύναψη της εν λόγω συμβάσεως μισθώσεως.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 20 000 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας από της εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως και μέχρις εξοφλήσεώς του, με ετήσιο επιτόκιο ίσο με εκείνο που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδοτήσεως, προσαυξημένο κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες, το οποίο εντούτοις δεν πρέπει να υπερβαίνει το 6 %.
- 2) Απορρίπτει την αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 262 της 23.10.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαΐου 2007 — Τσαρναβάς κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-343/04) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Έκθεση βαθμολογίας — Ακυρότητα — Προσφυγή ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Αγωγή αποζημιώσεως — Απαράδεκτο)

(2007/C 140/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων): Βασίλειος Τσαρναβάς (Βόλος, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: N. Lhoëst και B. d'Orléans, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και D. Martin)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, ακύρωση της αποφάσεως του δευτεροβάθμιου βαθμολογητή της 4ης Αυγούστου 2003, περί καταρτίσεως της οριστικής εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος για το διάστημα από 1η Ιουλίου 1997 έως 30 Ιουνίου 1999 και, αφετέρου, ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που ο ισχυρίζεται ότι υπέστη ο προσφεύγων λόγω εκπρόθεσμης καταρτίσεως της εκθέσεως βαθμολογίας του και λόγω ηθικής παρενοχλήσεως.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτεροβάθμιου βαθμολογητή της 4ης Αυγούστου 2003, περί καταρτίσεως της οριστικής εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος για το διάστημα από 1η Ιουλίου 1997 έως 30 Ιουνίου 1999.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Υποχρεώνει την Επιτροπή να φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του προσφεύγοντος.

⁽¹⁾ EE C 262 της 23.10.2004.**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Μαΐου 2007 — Ισπανία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-99/05) ⁽¹⁾

(Αλιεία — Κανονισμός (ΕΚ) 494/2002 — Διατήρηση των θαλασσιών πόρων — Νομική βάση — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2007/C 140/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. van Rijn, F. Jimeno Fernández και S. Pardo Quintillán)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα περί ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 494/2002 της Επιτροπής, της 19ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως πρόσθετων τεχνικών μέτρων για την αποκατάσταση του αποθέματος μπακαλιάρου «Merluccius merluccius» στις υποπεριοχές ICES III, IV, V, VI και VII και στις διαιρέσεις ICES VIIa,b,d,e (EE L 77, σ. 8).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.

⁽¹⁾ EE C 144 της 15.6.2002 (πρώην υπόθεση C-165/02).**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαΐου 2007 — Black & Decker κατά ΓΕΕΑ — Atlas Corpro (Τρισδιάστατη απεικόνιση ηλεκτρικού εργαλείου σε κίτρινο και μαύρο)**(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-239/05, T-240/05, T-245/05 έως T-247/05, T- 255/05, T- 274/05 έως T- 280/05) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προθεσμία της διαδικασίας ανακοπής — Διαβίβαση με τηλεομοιοτυπία — Παραδεκτό — Σαφής προσδιορισμός του προγενεστέρου σήματος — Κανόνας 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95»)

(2007/C 140/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Black & Decker Corporation (Towson, Maryland, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: H. Carr, QC, και P. Harris, solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Atlas Copco AB (Στοκχόλμη, Σουηδία) (εκπρόσωποι: R. Meade, barrister, και M. Gilbert, solicitor)

Αντικείμενο

Δεκατρείς προσφυγές ασκηθείσες, αντιστοίχως, κατά των αποφάσεων του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Απριλίου (R 727/2004-1, R 729/2004-1, R 723/2004-1, R 730/2004-1 και R 724/2004-1), της 27ης Απριλίου (R 722/2004-1) και της 3ης Μαΐου 2005 (R 788/2004-1, R 789/2004-1, R 790/2004-1, R 791/2004-1, R 792/2004-1, R 793/2004-1 και R 794/2004-1), σχετικά με διαδικασίες ανακοπής μεταξύ της Atlas Copco AB και της The Black & Decker Corporation.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει τις προσφυγές.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 205 της 20.8.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Μαΐου 2007 — Antartica κατά ΓΕΕΑ — Nasdaq Stock Market (nasdaq)

(Υπόθεση T-47/06) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος nasdaq — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα NASDAQ — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Φήμη — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2007/C 140/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Antartica Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: E. Racca, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: The Nasdaq Stock Market, Inc.

(Ουάσιγκτων, DC, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: J. van Manen και J. Hofhuis, δικηγόροι)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Δεκεμβρίου 2005 (υπόθεση R 752/2004-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ The Nasdaq Stock Market, Inc. και Antartica Srl.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την Antartica Srl στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 74 της 25.3.2006.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 23ης Απριλίου 2007 — SID κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-30/03) (¹)

(«Κρατική ενίσχυση — Απόφαση περί μη εγέρσεως αντιρρήσεων — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Έννοια του ενδιαφερομένου — Συνδικαλιστική οργάνωση εργαζομένων»)

(2007/C 140/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (Κοπεγχάγη, Δανία) (εκπρόσωποι: P. Bentley, QC, A. Worsøe και F. Ragolle, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: αρχικά, H. van Vliet και, στη συνέχεια, N. Khan)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωπος: J. Molde) και Βασίλειο της Νορβηγίας (εκπρόσωπος: I. Høyland)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης C (2002) 4370 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Νοεμβρίου 2002, περί μη εγέρσεως αντιρρήσεων σχετικά με τα δανικά φορολογικά μέτρα που ισχύουν για τους ναυτικούς που εργάζονται σε πλοία νηολογημένα στο δανικό διεθνές νηολόγιο.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.
3. Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα όσον αφορά τις παρεμβάσεις.

(¹) EE C 70 της 22.3.2003.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 30ής Απριλίου 2007 — EnBW Energie Baden-Württemberg κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-387/04) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 2003/87/EK — Σύστημα εμπορίας ποσοστώσεων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Εθνικό σχέδιο κατανομής ποσοστώσεων εκπομπής της Γερμανίας — Κρατικές ενισχύσεις — Έννομο συμφέρον — Απαράδεκτη)

(2007/C 140/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: EnBW Energie Baden-Württemberg (Καρλσρούη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C.-D. Ehlermann, M. Seyfarth, A. Gutermuth και M. Wissmann, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: U. Wölker, M. Niejahr και T. Scharf)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: W.-D. Plessing και U. Forsthoof, επικουρούμενοι από τους D. Sellner και U. Karpenstein, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C (2004) 2515/2 τελικό, της 7ης Ιουλίου 2004, σχετικά με το εθνικό σχέδιο κατανομής ποσοστώσεων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου που κοινοποίησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου (EE L 275, σ. 32).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
2. Η προσφεύγουσα θα φέρει τα δικαστικά έξοδά της και εκείνα της καθής.

3. Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα

(¹) EE C 6 της 8.1.2005.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 26ης Απριλίου 2007 — Tebaldi κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-415/04) (¹)

(«Υπαλληλική — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2003 — Μη προαγωγή — Χορήγηση μορίων προαγωγής — Προδήλως απαράδεκτο»)

(2007/C 140/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Vittoria Tebaldi (Βρυξέλλες, Βέλγιο), Vicente Tejero Gazo (Tervuren, Βέλγιο), Victor Gonzalez Martinez (Βρυξέλλες) και Alessandro Giovannetti (Ernster, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: αρχικά, G. Bounέου και F. Frabetti και, στη συνέχεια, F. Frabetti, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Berscheid και H. Kramer)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως, κυρίως, του πίνακα των προαχθέντων κατά βαθμό υπαλλήλων κατά την περίοδο προαγωγών 2003, καθώς και στον πίνακα αυτόν δεν περιλαμβάνονται τα ονόματα των προσφευγόντων, καθώς και των προπαρασκευαστικών της αποφάσεως αυτής πράξεων, και, επικουρικής, της αποφάσεως περί χορηγήσεως των μορίων προαγωγής για την περίοδο αξιολογήσεως 2003.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 300 της 4.12.2004.

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 2ας Μαΐου 2007 — IPK International World Tourism Marketing Consultants κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-297/05 R)

(«Ασφαλιστικά μέτρα — Άρθρο 256 ΕΚ — Αντικείμενο της αιτήσεως — Παραδεκτό — Έλλειψη κατεπείγοντος»)

(2007/C 140/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: IPK International World Tourism Marketing Consultants GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Pitschas, δικηγόρος)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: B. Schima, επικουρούμενος από τον C. Arhold, δικηγόρο)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναστολής της αναγκαστικής εκτελέσεως της αποφάσεως C (2006) 6452 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2006, περί αναζήτησεως ποσού 318 000 ευρώ το οποίο εισέπραξε η προσφεύγουσα ως προκαταβολή για το σχέδιο Ecodata.

Διατακτικό της διατάξεως

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 3ης Μαΐου 2007 — Polimeri Europa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-12/07 R)

(«Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Διαταγή προς τρίτους — Απαράδεκτο»)

(2007/C 140/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Polimeri Europa SpA (Μπριντζι, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Siragusa, F. Moretti και L. Nascimbene, δικηγόροι)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, F. Amato και V. Bottka)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων με την οποία ζητείται, πρώτον, να διαταχθεί η Επιτροπή να επιβάλει στη Manufacture française des pneumatiques Michelin, ακόμα και επ' απειλή κυρώσεων, να

μη χρησιμοποιήσει, κατά κανένα τρόπο και για κανένα σκοπό, τις πληροφορίες που περιέχονται στο μη εμπιστευτικό κείμενο της ανακοινώσεως των αιτιάσεων της 6ης Απριλίου 2006, που εκδόθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/F38.638 — BR/ESBR), κείμενο το οποίο διαβιβάστηκε στην εν λόγω εταιρία κατόπιν της αποφάσεως COMP/F2/D (2006) 1095, της 6ης Νοεμβρίου 2006, δεύτερον, να διαταχθεί η Επιτροπή να διαβιβάσει στη Manufacture française des pneumatiques Michelin αντίγραφο της διατάξεως που πρόκειται να εκδοθεί και, τέλος, να διαταχθεί κάθε άλλο μέτρο που θα κρίνει αναγκαίο ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου.

Διατακτικό της διατάξεως

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 4ης Μαΐου 2007 — Icuna.Com κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-71/07 R)

(«Δημόσιες συμβάσεις — Κοινοτική διαδικασία προσκλήσεως για υποβολή προσφορών — Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Έλλειψη κατεπείγοντος»)

(2007/C 140/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Icuna.Com SCRL (Braine-le Château, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J. Windley και P. de Brandt, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: O. Caisou-Rousseau και M. Ecker)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 31ης Ιανουαρίου 2007, με την οποία το όργανο αυτό ακύρωσε τη διαδικασία προσκλήσεως για υποβολή προσφορών EP/DGINFO/WEBTV/2006/0003, στο μέτρο που αφορά την παρτίδα αριθ. 2, έως ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της κύριας προσφυγής.

Διατακτικό της διατάξεως

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 2ας Απριλίου 2007 — Fratex Indústria e Comércio, Lda. κατά ΓΕΕΑ — USA Track & Field (TRACK & FIELD USA)

(Υπόθεση T-103/07)

(2007/C 140/44)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fratex Indústria e Comércio, Lda. (São Paulo, Βραζιλία) (εκπρόσωπος: B. Braga da Cruz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: USA Track & Field, Inc.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 18ης Ιανουαρίου 2007 (υπόθεση αριθ. R 1061/2005-4),
- να διατάξει το ΓΕΕΑ να αρνηθεί την καταχώριση του κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 168088, για προϊόντα της κλάσεως 25,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: USA Track & Field, Inc.

Σήμα προς καταχώριση: Μικτό σήμα USA TRACK & FIELD

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: TRACK & FIELD

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχθηκε την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Έγινε δεκτή η προσφυγή που άσκησε η USA Track & Field, Inc.

Προβαλλόμενοι ισχυρισμοί: Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 (⁽¹⁾), καθότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως για τους καταναλωτές, ενόψει της ενδεχόμενης συνύπαρξης στην αγορά των επίδικων σημείων, δεδομένου ότι αμφότερα συμπίπτουν ως προς την έκφραση TRACK & FIELD. Συγκεκριμένα, τα προϊόντα τα οποία προσδιορίζουν τα επίδικα σήματα είναι όμοια και, ακόμη και αν δεν υφίσταται καθ' αυτός κίνδυνος συγχύσεως, θα υφίσταται πάντοτε κίνδυνος συσχέτισης, ο οποίος περιλαμβάνεται στον κίνδυνο συγχύσεως, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', in fine, του προαναφερθέντος κανονισμού.

(⁽¹⁾) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, της 14ης Ιανουαρίου 1994, σ. 1)

Προσφυγή της 11ης Απριλίου 2007 — L'Oréal κατά ΓΕΕΑ — Spa Monopole (SPA THERAPY)

(Υπόθεση T-109/07)

(2007/C 140/45)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: L'Oréal SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: E. Baud, avocat)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: SA Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, συντομογραφικώς SA Spa Monopole NV (Spa, Βέλγιο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρωθεί η απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ που εκδόθηκε στις 24 Ιανουαρίου 2007 (Υπόθεση R 468/2005-4),
- να καταδικάσει το καθού, και, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «SPA THERAPY» για προϊόντα της κλάσεως 3 — αίτηση υπ' αριθ. 1 975 283

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: SA Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, συντομογραφικώς SA Spa Monopole NV

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Λεκτικό σήμα Benelux «SPA» για προϊόντα της κλάσεως 3

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Ευδοκίμηση της ανακοπής για όλα τα προϊόντα που αφορά

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, σημείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (⁽¹⁾) διότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη διαπιστώνοντας ότι τα επίδικα σημεία είναι όμοια και διότι, κατά την προσφεύγουσα, δεν υπήρχε εν προκειμένω κίνδυνος συγχύσεως.

(⁽¹⁾) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1)

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2007 — Siemens κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-110/07)**

(2007/C 140/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Siemens AG (Βερολίνο και Μόναχο, Γερμανία)
(εκπρόσωποι: οι δικηγόροι I. Brinker, T. Loest και C. Steinle)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, σύμφωνα με το άρθρο 231, παράγραφος 1, ΕΚ, την απόφαση της Επιτροπής, της 24ης Ιανουαρίου 2007 (υπόθεση COMP/F/38.899 — Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα·
- επικουρικός, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε με το άρθρο 2, στοιχείο m) της αποφάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής Κ (2006) 6762 τελικό, της 24ης Ιανουαρίου 2007, στην υπόθεση COMP/F/38.899 — Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου. Με την προσβαλλομένη απόφαση επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα και σε άλλες επιχειρήσεις πρόστιμο λόγω παραβάσεως του άρθρου 81 ΕΚ καθώς και του άρθρου 53 ΕΟΧ. Κατά την άποψη της Επιτροπής, η προσφεύγουσα συμμετείχε σε σειρά συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα «εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου».

Προς θεμελίωση της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

Με τον πρώτο λόγο προσάπτεται στην καθής ότι παρέλειψε να εκθέσει συγκεκριμένα και λεπτομερώς καθώς και να αποδείξει τις προσαπτόμενες παραβάσεις. Η Επιτροπή, κυρίως, δεν ανέπτυξε και δεν απέδειξε τις επιπτώσεις της προσαπτομένης παραβάσεως στην κοινή αγορά και τον ΕΟΧ κατά την πρώτη φάση της προσαπτομένης παραβάσεως έως το 1999.

Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένως θεώρησε ως δεδομένη μια και μόνο, συνεχιζόμενη παράβαση και καθόρισε εσφαλμένως τη διάρκεια της παραβάσεως. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η καθής δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε μετά τις 22 Απριλίου 1999 στην

προσαπτομένη παράβαση. Πέραν αυτού, υφίσταται παράβαση του άρθρου 25 του κανονισμού ΕΚ 1/2003 ⁽¹⁾, διότι κατά την άποψη της προσφεύγουσας έχει παραγραφεί η συμμετοχή της στην προσαπτομένη παράβαση κατά την πρώτη φάση έως το 1999.

Τέλος, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή σοβαρά νομικά σφάλματα κατά τον υπολογισμό του προστίμου. Ισχυρίζεται συναφώς, για παράδειγμα, ότι η Επιτροπή έκρινε εσφαλμένως τη βαρύτητα και τη διάρκεια της παραβάσεως και επέλεξε σε βάρος της προσφεύγουσας προδήλως έναν υπερβολικά υψηλό «πολλαπλασιαστή προς εκφοβισμό». Πέραν αυτού, η καθής δέχθηκε εσφαλμένως ότι η προσφεύγουσα είχε ηγετικό ρόλο και δεν έλαβε υπόψη, κακώς, τη συνεργασία της προσφεύγουσας με την Επιτροπή.

⁽¹⁾ Κανονισμός ΕΚ 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2007 — Toshiba κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-113/07)**

(2007/C 140/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Toshiba Corp. (Τόκυο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: J. MacLennan, solicitor, A. Schulz και J. Borum, lawyers)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 24ης Ιανουαρίου 2007 — υπόθεση COMP/F/38.899 — Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου, ή
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής καθόσον αφορά την Toshiba ή
- να τροποποιήσει τα άρθρα 1 και 2 της αποφάσεως και να ακυρώσει ή να μειώσει ουσιαστικά το επιβληθέν στην Toshiba πρόστιμο,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να φέρει τα δικαστικά έξοδα, καθώς και τα έξοδα για την τραπεζική εγγύηση.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ακυρώσεως, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 24ης Ιανουαρίου 2007 [υπόθεση COMP/F/38.899 — Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου — C(2006)6762 τελικό], με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα, μαζί με άλλες επιχειρήσεις, παρέβησαν το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ, καθώς και το άρθρο 53 ΕΟΧ, στον τομέα του εξοπλισμού μεταγωγής με μόνωση αερίου (Gas insulated switchgear, στο εξής: GIS), δια συμβάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών, οι οποίες συνίστανται σε α) κατανομή αγοράς, β) κατανομή ποσοτώσεων και διατήρηση των αντίστοιχων μεριδίων αγοράς, γ) κατανομή συγκεκριμένων έργων GIS (υποβολή προσυνεννοημένων προσφορών) σε καθορισμένους παραγωγούς και χειραγώγηση της διαδικασίας αναθέσεως των έργων αυτών, δ) καθορισμό τιμών, ε) συμφωνίες για ανάκληση αδειών εκμεταλλεύσεως που είχαν χορηγηθεί σε μη μετέχοντες στη σύμπραξη και στ) ανταλλαγή ευαίσθητων πληροφοριακών στοιχείων σχετικά με την αγορά. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ζητεί ακύρωση ή μείωση του επιβληθέντος προστίμου.

Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή στήριξε την απόφασή της σε διαπιστώσεις σχετικά με τρεις συμφωνίες, βάσει των οποίων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υφίσταται σύμπραξη σε παγκόσμιο επίπεδο. Ακόμη και αν αυτό ήταν αληθές, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έχει δικαιοδοσία επί συμπεριφοράς η οποία μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού εκτός του ΕΟΧ.

Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η προσφεύγουσα δέχθηκε, στο πλαίσιο συμφωνίας ή εναρμονισμένης πρακτικής, να μην προβαίνει σε πωλήσεις στην Ευρώπη ή ότι ευρωπαίοι προμηθευτές GIS ενέτασαν ευρωπαϊκά έργα στην ευρωπαϊκή ποσόστωση GQ ⁽¹⁾ ως αντάλλαγμα για τη μη είσοδο των ιαπωνικών εταιρειών στην ευρωπαϊκή αγορά. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ακόμη ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε σε έμμεσα, αόριστα και ανυπόστατα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία συνίστανται κυρίως σε προφορικές μαρτυρίες του προσφεύγοντος που συνεργάστηκε, και ότι, επιπροσθέτως, δεν έλαβε υπόψη της στοιχεία που αντικρούουν τις ενοχοποιητικές μαρτυρίες.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα, ενώ δέχεται ότι μετέσχε στη «συμφωνία GQ», υποστηρίζει ότι η επίμαχη συμφωνία είχε παγκόσμιο χαρακτήρα και δεν κάλυπτε την Ευρώπη και, συνεπώς, δεν εμπίπτει στη δικαιοδοσία της Επιτροπής. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, στην προσπάθειά της να εκτείνει τη δικαιοδοσία της επί της προσφεύγουσας, επικέντρωσε την εκτίμησή της αποκλειστικά στο αν υπήρξε «κοινή συνεννόηση» (ότι οι Ιαπωνικές εταιρείες δεν θα εισέλθουν στην ευρωπαϊκή αγορά και ότι οι ευρωπαϊκές δεν θα ανταγωνίζονται τις πρώτες στην ιαπωνική) και στο αν ορισμένα ευρωπαϊκά έργα ανετίθεντο συστηματικά σε ιαπωνικές εταιρείες ή εντάσσονταν στην ευρωπαϊκή συμφωνία «GQ» στο πλαίσιο της εν λόγω «κοινής συνεννόησης». Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η προσφεύγουσα ευθύνεται για τις παραβιάσεις της ευρωπαϊκής νομοθεσίας και, συνεπώς, υπέπεσε σε πρόδηλη νομική πλάνη.

Προβάλλεται, ακόμη, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει διαδικαστικά ελαττώματα. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνάς της, διότι αιτιολόγησε πλημμελώς την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν επέτρεψε την προήγηση σε αποδεικτικά στοιχεία και αλλοίωσε αποδεικτικά στοιχεία.

Επικουρικώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή επιμέρισε κατά τρόπο εσφαλμένο την ευθύνη μεταξύ ευρωπαϊκών και ιαπωνικών εταιρειών με συνέπεια να είναι ελαττωματική η μέθοδος υπολογισμού του προστίμου που επιβλήθηκε στα πρόσωπα που αφορά η απόφαση. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν εκτίμησε ορθώς τη σοβαρότητα ή τη διάρκεια της παραβάσεως, με συνέπεια να προβεί σε δυσμενή διάκριση σε βάρος της προσφεύγουσας.

⁽¹⁾ «G» σημαίνει «gear» και «Q» «ποσόστωση».

Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2007 — Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-116/07)

(2007/C 140/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και S. Ramet)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με απόφαση της 30ής Ιουνίου 1997, εκδοθείσα κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει η οδηγία 92/81/ΕΟΚ ⁽¹⁾, το Συμβούλιο επέτρεψε στα κράτη μέλη να εφαρμόσουν ή να συνεχίσουν να εφαρμόζουν για ορισμένα πετρελαιοειδή που χρησιμοποιούνται για ειδικούς σκοπούς μειώσεις του ύψους του ειδικού φόρου καταναλώσεως ή απαλλαγές από τους υφιστάμενους ειδικούς φόρους καταναλώσεως. Με τέσσερις διαδοχικές αποφάσεις το Συμβούλιο παρέτεινε την άδεια αυτή, ενώ η τελευταία περίοδος της σχετικής αδειάς έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2006. Συναφώς, είχε επιτραπεί στη Γαλλία να εφαρμόζει τις ως άνω μειώσεις ή απαλλαγές στο βαρύ πετρέλαιο που χρησιμοποιείται ως καύσιμο για την παραγωγή αλουμίνας στην περιφέρεια του Gardanne.

Με έγγραφο της 30ής Δεκεμβρίου 2001 η Επιτροπή κοινοποίησε στη Γαλλία την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως επί των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμο για την παραγωγή αλουμίνας στην περιφέρεια του Gardanne. Κατόπιν της διαδικασίας

αυτής, η Επιτροπή εξέδωσε στις 7 Δεκεμβρίου 2005 την απόφαση 2006/323/EK, θεωρώντας ότι οι απαλλαγές από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως επί των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμο για την παραγωγή αλουμίνας στην περιφέρεια του Gardanne, στην περιφέρεια του Shannon και στη Σαρδηνία, τις οποίες προέβλεψαν, αντιστοίχως, η Γαλλία, η Ιρλανδία και η Ιταλία, αποτελούν κρατικές ενισχύσεις υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ εν μέρει ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, και διέταξε τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη να ζητήσουν την επιστροφή των ενισχύσεων αυτών. Με την ασκηθείσα στις 17 Φεβρουαρίου 2006 προσφυγή η Γαλλία ζήτησε τη μερική ακύρωση της αποφάσεως αυτής καθόσον αφορά την απαλλαγή που προβλέπει η Γαλλία σχετικά με την περιφέρεια του Gardanne.

Η Επιτροπή αποφάσισε να επεκτείνει την επίσημη διαδικασία εξέτασεως της απαλλαγής από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως στα βαρέα πετρελαιοειδή που χρησιμοποιούνταν για την παραγωγή αλουμίνας για το χρονικό διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 2004. Αφού παρέσχε στα κράτη μέλη και στους τρίτους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, εξέδωσε την απόφαση C (2007) 286, τελικό, της 7ης Φεβρουαρίου 2007, σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμο για την παραγωγή αλουμίνας στην περιφέρεια του Gardanne, στην περιφέρεια του Shannon και στη Σαρδηνία, που προβλέπουν, αντιστοίχως, η Γαλλία, η Ιρλανδία και η Ιταλία (Κρατικές ενισχύσεις C 78-79-80/2001). Πρόκειται για την απόφαση που προσβάλλεται στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα επικαλείται δύο λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος στηρίζεται σε αλλοίωση της εννοίας της κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ κρατικής ενισχύσεως. Διατείνεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη συνάγοντας ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση ενώ δεν πληρούται το σύνολο των προϋποθέσεων που απαιτούνται για τον χαρακτηρισμό αυτό, όπως αυτές έχουν γίνει δεκτές με την απόφαση Altmark⁽²⁾. Υποστηρίζει επιπλέον ότι οι αποφάσεις περί χορηγήσεως σχετικής άδειας για τις φοροαπαλλαγές μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006 εκδόθηκαν από το Συμβούλιο προτάσει της Επιτροπής, η οποία, κατά την προσφεύγουσα, όφειλε να βεβαιωθεί πριν υποβάλει μια τέτοια πρόταση, ότι η άδεια δεν θα επέφερε στρέβλωση του ανταγωνισμού. Επομένως, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε, αφενός, να προτείνει στο Συμβούλιο να λάβει απόφαση επιτρέπουσα την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως και να μην αντιταχθεί στην παράτασή της μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006 και, αφετέρου, να διαπιστώσει ότι αυτή η ίδια απαλλαγή αποτελεί κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά από 1ης Ιανουαρίου 2004.

Ο δεύτερος λόγος που επικαλείται η προσφεύγουσα στηρίζεται σε έλλειψη αιτιολογήσεως καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει εξέταση της εξελίξεως της σχετικής αγοράς ή της θέσεως των διαφόρων επιχειρήσεων σ' αυτήν ή όσον αφορά τη φύση της προσβολής του ανταγωνισμού ή του επηρεασμού των σχετικών εμπορικών συναλλαγών.

(1) Οδηγία του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή (ΕΕ L 316, σ. 12).

(2) Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2004, C-280/00, Altmark Trans, Συλλογή 2004, σ. I-7747.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2007 — Areva κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-117/07)

(2007/C 140/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: AREVA SA, AREVA T&D HOLDING SA, AREVA T&D SA (Παρίσι, Γαλλία) και AREVA T&D AG (Oberentfelden, Ελβετία) (εκπρόσωποι: A. Schild, Rechtsanwältin και J.-M. Cot, avocat)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της απόφασης της Επιτροπής της 24ης Ιανουαρίου 2007 καθό μέρος, αφενός, καταλογίζει αλληλεγγύως στις AREVA T&D SA και ALSTOM SA ευθύνη για επιζήμιες του ανταγωνισμού δραστηριότητες μεταξύ 7ης Δεκεμβρίου 1992 και 8ης Ιανουαρίου 2004 και, αφετέρου, καταλογίζει αλληλεγγύως στις AREVA T&D SA, AREVA T&D AG, AREVA T&D HOLDING SA και AREVA SA ευθύνη για επιζήμιες του ανταγωνισμού δραστηριότητες μεταξύ 9ης Ιανουαρίου 2004 και 11ης Μαΐου 2004·
- επικουρικά, να ακυρώσει ή να μειώσει ουσιαστικώς το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις AREVA T&D SA, AREVA T&D AG, AREVA T&D HOLDING SA και AREVA SA·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες, με την υπό κρίση προσφυγή, ζητούν την μερική ακύρωση της απόφασης C (2006) 6762 τελικό κείμενο της Επιτροπής, της 24ης Ιανουαρίου 2007, η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 ΕΟΧ (υπόθεση Comp/F/38.899 — Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου), αναφορικά με σύμπραξη στον τομέα των σχεδίων εξοπλισμού μεταγωγής με μόνωση αερίου, η οποία συνίσταται στη χειραγώγηση μειοδοτικού διαγωνισμού που αφορά τα σχέδια αυτά, στον καθορισμό ελαχίστων τιμών προσφορών, στη χορήγηση ποσοστώσεων και σχεδίων και στην ανταλλαγή πληροφοριών. Επικουρικά, οι προσφεύγουσες ζητούν τη μείωση του προστίμου που τους επιβλήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν επτά λόγους προς στήριξη των θέσεών τους.

Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παράβαση της προβλεπόμενης από το άρθρο 253 ΕΚ υποχρέωσης αιτιολογήσεως που υπέχει η Επιτροπή, καθόσον η αιτιολογία είναι αντιφατική και ανεπαρκής ως προς τα στοιχεία που αφορούν ιδίως τον καταλογισμό των επιζήμιων του ανταγωνισμού δραστηριοτήτων, την αλληλέγγυα επιβολή κυρώσεων μαζί με την ALSTOM SA και την αύξηση του βασικού ποσού του επιβληθέντος προστίμου λόγω του ρόλου της AREVA T&D SA ως πρωταγωνιστή της παράβασης.

Οι προσφεύγουσες, με τον δεύτερο λόγο, προσάπτουν στην Επιτροπή ότι παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και, ιδίως, τους νομικούς κανόνες ως προς τον καταλογισμό ευθύνης λόγω παραβάσεως, θεωρώντας τις AREVA T&D SA, AREVA T&D AG υπεύθυνες για επιζήμιες του ανταγωνισμού δραστηριότητες προγενέστερες της μεταβίβασής τους από την ALSTOM SA, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι οι εταιρίες αυτές δεν ήταν ανεξάρτητες από την ALSTOM SA πριν τη μεταβίβασή τους.

Ο τρίτος λόγος που προβάλλουν οι προσφεύγουσες αντλείται από την παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ καθόσον η Επιτροπή καταλόγισε στις AREVA SA και AREVA T&D HOLDING SA επιζήμιες του ανταγωνισμού δραστηριότητες των άμεσων ή έμμεσων θυγατρικών τους AREVA T&D SA και AREVA T&D AG, ενώ, κατά τις προσφεύγουσες, δεν απέδειξε ότι οι AREVA SA και AREVA T&D HOLDING SA έλεγχαν πράγματι τις θυγατρικές αυτές κατά τον χρόνο της παράβασης.

Ο τέταρτος και ο πέμπτος λόγος αντλούνται από την παράβαση των άρθρων 7 και 81 ΕΚ, ιδίως, των κανόνων περί αλληλεγγύας ευθύνης λόγω παραβάσεως. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να επιβάλει κυρώσεις αλληλεγγύως στις AREVA T&D SA και ALSTOM SA αφού δεν αποτελούν οικονομική ενότητα και παρόμοια αλληλεγγύα επιβολή κυρώσεων θα αποτελούσε αθέμιτη μεταβίβαση της εξουσίας της Επιτροπής περί επιβολής κυρώσεων καθώς και παράβαση των γενικών αρχών της ίσης μεταχείρισης, της ασφάλειας δικαίου και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

Οι προσφεύγουσες, με τον έκτο λόγο, προσάπτουν στην Επιτροπή ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση εφάρμοσε εσφαλμένα την έννοια του πρωταγωνιστή και παρέβη έτσι το άρθρο 81 ΕΚ καθώς και τις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων ⁽¹⁾ και πολλές γενικές αρχές του δικαίου.

Οι προσφεύγουσες, με τον τελευταίο λόγο υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή διέπραξε σφάλμα εκτιμήσεως ως προς το εύρος της συνεργασίας των προσφευγουσών κατά τη διαδικασία έρευνας λόγω παραβάσεως του άρθρου 81 και των κατευθυντήριων γραμμών αναφορικά με τη συνεργασία όπως προβλέπονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπτύξεων (καρτέλ) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 9 της 14.1.1998, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ C 45 της 19.2.2002, σ. 3.

Προσφυγή της 16ης Απριλίου 2007 — MB Immobilien και MB System κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-120/07)

(2007/C 140/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: MB Immobilien Verwaltungs GmbH (Neukirch/Lausitz, Γερμανία) και MB System GmbH & Co. KG (Nordhausen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: G. Brüggem, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση C (2007) 130 τελικό της Επιτροπής της 24ης Ιανουαρίου 2007, επί της υπ' αριθμόν C 38/2005 (πρώην NN 52/2004) υποθέσεως κρατικής ενισχύσεως που χορήγησε η Γερμανία στην Biria-Gruppe
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της αποφάσεως C (2007) 130 τελικό της Επιτροπής της 24ης Ιανουαρίου 2007, με την οποία η Επιτροπή έκρινε ως μη συμβατή με την κοινή αγορά την अपαρτιζόμενη από τρία ειδικότερα μέτρα κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γερμανία στις Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG, Sachsen Zweirad GmbH και Biria GmbH (κατόπιν Biria AG).

Η πρώτη προσφεύγουσα είναι καθολική διάδοχος της Biria AG και η δεύτερη της Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG. Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η απόφαση της Επιτροπής τις αφορά άμεσα και ατομικά.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, πρώτον, παραβίαση του κοινοτικού δικαίου λόγω εσφαλμένης ερμηνείας του εγκριθέντος συστήματος ενισχύσεως. Στο πλαίσιο αυτό προσάπτουν στην καθής ότι δεν στήριξε την απόφασή της στην έννοια της προβληματικής επιχειρήσεως, όπως αυτή ορίζεται στο εγκριθέν καθεστώς ενισχύσεων.

Επιπλέον, η Επιτροπή παραβίασε το κοινοτικό δίκαιο λόγω εσφαλμένης εκτιμήσεως των αποδεικτικών στοιχείων. Στο πλαίσιο αυτό οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η καθής, οι επιχειρήσεις τις οποίες αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν προβληματικές κατά τον χρόνο χορηγήσεως της ενισχύσεως.

Τέλος, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παραβίαση του κοινοτικού δικαίου λόγω σοβαρών πλημμελειών στην αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2007 — Alstom κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-121/07)

(2007/C 140/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alstom (Levallois Perret, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J. Derenne, δικηγόρος, W. Broere, Solicitor, καθώς και A. Müller-Rappard και C. Guirado, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- την ακύρωση των άρθρων 1(b), 2(b) και 2(c) της προσβαλλομένης αποφάσεως·
- επικουρικός, την ουσιώδη μείωση των επιβληθέντων σ' αυτή προστίμων·
- την καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα·

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2006) 6762 τελική της Επιτροπής, της 24ης Ιανουαρίου 2007, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 ΕΟΧ (υπόθεση COMP/F/38.899 — Εξοπλισμοί μεταγωγής με μόνωση αερίου όσον αφορά σύμπραξη στον τομέα των προγραμμάτων σχετικά με εξοπλισμούς μεταγωγής με μόνωση αερίου που αφορά τη διαχείριση των προσκλήσεων υποβολής προσφορών σχετικά με αυτά τα προγράμματα, τον καθορισμό ελαχίστων τιμών για προσφορές, τη χορήγηση ποσοστώσεων και την ανάθεση προγραμμάτων καθώς και την ανταλλαγή πληροφοριών. Επικουρικός, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση ή τη μείωση του προστίμου που της επιβλήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους ακυρώσεως.

Ο πρώτος αντλείται από παράβαση των κανόνων σχετικά με την ένδικη προστασία και από παραβίαση της γενικής αρχής του «δικαιώματος για αποτελεσματική προσφυγή», στο μέτρο που η Επιτροπή, επιβάλλοντας αλληλεγγύως πρόστιμο σε βάρος δύο επιχειρήσεων που ήσαν μεταξύ τους ανεξάρτητες τόσο νομικώς όσο και οικονομικώς, δημιούργησε μια κατάσταση όπου το τυχόν για την προσφεύγουσα πλεονέκτημα προσφυγής κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως εξαρτάται αποκλειστικώς από την τύχη που θα είχε η προσφυγή ανεξάρτητου τρίτου.

Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση των κανόνων δικαίου που ισχύουν επί της ευθύνης εις ολόκληρον, στο μέτρο που η Επιτροπή κατέστησε αλληλεγγύως υπεύθυνους για μια και την αυτή

παράβαση δύο επιχειρήσεις που δεν συνδέονται νομικώς μεταξύ τους, και τούτο κατά παραβίαση των αρχών της ασφάλειας του δικαίου και του ατομικού χαρακτήρα των ποινών.

Με τον τρίτο λόγο της, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή το γεγονός ότι έχει παραβιάσει το άρθρο 253 ΕΚ, στο μέτρο που η τελευταία δεν εξήγησε ως προς τί τα στοιχεία που είχε προβάλει η προσφεύγουσα προκειμένου να καταδείξει την ανυπαρξία καθοριστικής εκ μέρους της επιρροής επί των υπ' αυτής κατεχομένων κατά 100 % θυγατρικών της δεν αρκούσαν για την ανατροπή αμάχητου εν προκειμένου κριτηρίου.

Ο τέταρτος λόγος της προσφεύγουσας αντλείται από την παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και, ειδικότερα, των κανόνων σχετικά με τον καταλογισμό στις μητρικές εταιρίες των διαπραττομένων από τις θυγατρικές τους παραβάσεων καθώς και των κανόνων σχετικά με την μεταβίβαση της ευθύνης για παραβάσεις.

Με τον πέμπτο λόγο της, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τους κανόνες που ισχύουν όσον αφορά την αναγνώριση επιβαρυντικών περιστάσεων για δραστηριότητες «καθοδηγητή συμπράξεως», σε συνδυασμό με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι κακώς η Επιτροπή απέδωσε σ' αυτήν το ρόλο του καθοδηγητή και ότι ο ρόλος της ως «ευρωπαϊού γραμματέα» της συμπράξεως είναι καθαρώς διοικητικός και δεν μπορεί να της παράσχει ρόλο σημαντικότερο απ' ό,τι αυτός των άλλων συμμετεχόντων στη σύμπραξη. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως, ότι παραβίασε τους ισχύοντες κανόνες και ότι δεν αιτιολόγησε επαρκώς επί του σημείου αυτού την απόφασή.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η Επιτροπή παραβίασε τους κανόνες δικαίου όσον αφορά την απόδειξη της συνεχίσεως της παραβάσεως, στο μέτρο που δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα γεγονότα που έντονα είχαν επικριθεί στο παρελθόν προκειμένου να καταδείξει τη συνέχιση της παραβάσεως.

Ο έβδομος προβαλλόμενος από την προσφεύγουσα λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας στο μέτρο που, κατ' αυτήν, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται επί ορισμένων στοιχείων μη περιλαμβανομένων στην ανακοίνωση των αιτιάσεων της Επιτροπής και σχετικά με τα οποία το εν λόγω κοινοτικό όργανο δεν την είχε ενημερώσει για τις συνέπειες που επρόκειτο να έχει εν προκειμένω η απόφασή της.

Τέλος, με τον όγδοο λόγο της, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή έχει παραβιάσει τους κανόνες σχετικά με τον υπολογισμό του βασικού ποσού των προστίμων, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση προσδιορίζει, για ολόκληρη την περίοδο της σχετικής παραβάσεως, το ποσό του προστίμου με βάση τον κύκλο εργασιών που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, και τούτο μολονότι η Συμφωνία ΕΟΧ άρχισε να ισχύει μόλις από την 1η Ιανουαρίου 1994.

Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2007 — Siemens και VA TECH Transmission & Distribution κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-122/07)

(2007/C 140/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Siemens Aktiengesellschaft Österreich (Βιέννη, Αυστρία) και VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι H. Wollmann και F. Urlesberger)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφεύγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον καταλογίζεται με αυτό στις προσφεύγουσες παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και/ή του άρθρου 53 ΕΟΧ για την χρονική περίοδο από 20 Σεπτεμβρίου 1998 έως 13 Δεκεμβρίου 2000, από 1η Απριλίου 2002 έως 9 Οκτωβρίου 2002 και από 21 Ιανουαρίου 2004 έως 11 Μαΐου 2004·
- να ακυρώσει το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες·
- επικουρικός, να μειώσει το πρόστιμο σε βάρος των προσφεύγουσών που καθορίζει το άρθρο 2, στοιχείο Ι) της αποφάσεως σε ποσό που δεν υπερβαίνει τα 1 980 000 ευρώ και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της αποφάσεως της Επιτροπής Κ (2006) 6762 τελικό, της 24ης Ιανουαρίου 2007, στην υπόθεση COMP/F/38.899 — Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου. Με την προσβαλλομένη απόφαση επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες και σε άλλες επιχειρήσεις πρόστιμο λόγω παραβάσεως του άρθρου 81 ΕΚ καθώς και του άρθρου 53 ΕΟΧ. Κατά την άποψη της Επιτροπής, οι προσφεύγουσες συμμετείχαν σε σειρά συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα «εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου».

Προς θεμελίωση της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, πρώτον, παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ καθώς και του άρθρου 23 του κανονισμού ΕΚ 1/2003 (¹). Στο πλαίσιο αυτό, διαμαρτύρονται διότι το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG είναι δυσανάλογα υψηλό σε σχέση με το πρόστιμο που επιβλήθηκε σε άλλες επιχειρήσεις. Επιπλέον, με τον τρόπο που η Επιτροπή προσπάθησε να κατανείμει το συνολικό ποσό προστίμου σε διάφορες εταιρίες, παραβιάστηκε η αρχή *ne bis in idem*. Επιπροσθέτως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η καθής εξετίμησε εσφαλμένως τη

διάρκεια της παραβάσεως. Ακόμη, η Επιτροπή διαπίστωσε, χωρίς νομικά βάσιμη απόδειξη, ότι η προβαλλόμενη παράβαση επεδίωκε ή είχε ως αποτέλεσμα περιορισμό του ανταγωνισμού στο εσωτερικό της Κοινότητας έως τις 13 Δεκεμβρίου 2000. Τέλος, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου της προσφυγής, υποστηρίζεται ότι κατά τον υπολογισμό του προστίμου κακώς δεν ελήφθησαν υπόψη ούτε ελαφρυντικές περιστάσεις ούτε η ρύθμιση σχετικά με τους μεταμεληθέντες.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η καθής παρέβη διατάξεις ουσιώδους τύπου. Στο πλαίσιο αυτό προσάπτεται στην Επιτροπή η προσβολή του δικαιώματος ακρόασεως.

(¹) Κανονισμός ΕΚ 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, της 4.1.2003, σ. 1-25)

Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2007 — Siemens Transmission & Distribution κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-123/07)

(2007/C 140/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Siemens Transmission & Distribution Ltd (Μάντσεστερ, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι H. Wollmann και F. Urlesberger)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον αυτό καταλογίζει στην προσφεύγουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και/ή του άρθρου 53 ΕΟΧ για την χρονική περίοδο από 15 Απριλίου 1988 έως 13 Δεκεμβρίου 2000, από 1η Απριλίου 2002 έως 9 Οκτωβρίου 2002 και από 21 Ιανουαρίου 2004 έως 11 Μαΐου 2004·
- να ακυρώσει το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον αφορά την προσφεύγουσα·
- επικουρικός, να μειώσει το πρόστιμο σε βάρος της προσφεύγουσας που καθορίζει το άρθρο 2, στοιχείο Ι) της αποφάσεως σε ποσό που δεν υπερβαίνει τα 1 100 000 ευρώ και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής Κ (2006) 6762 τελικό, της 24ης Ιανουαρίου 2007, στην υπόθεση COMP/F/38.899 — Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα και σε άλλες επιχειρήσεις πρόστιμο λόγω παραβάσεως του άρθρου 81 ΕΚ καθώς και του άρθρου 53 ΕΟΧ. Κατά την άποψη της Επιτροπής, η προσφεύγουσα συμμετείχε σε σειρά συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα «εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου».

Προς θεμελίωση της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει, πρώτον, παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ καθώς και του άρθρου 23, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού ΕΚ 1/2003 ⁽¹⁾, καθώς και του άρθρου 25 του ίδιου κανονισμού. Στο πλαίσιο αυτό, προσάπτει στην Επιτροπή ότι το πρόστιμο που της επιβλήθηκε υπερβαίνει το 10 % του κύκλου εργασιών της κατά το τελευταίο οικονομικό έτος πριν από την απόφαση. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη κατά τον καθορισμό του προστίμου τις ατομικές συνθήκες της προσφεύγουσας. Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής εξετίμησε εσφαλμένως τη διάρκεια της παραβάσεως της προσφεύγουσας. Πέραν αυτού, για τη χρονική περίοδο πριν από τις 16 Ιουλίου 1998 έχει ήδη επέλθει παραγραφή. Ακόμη, η Επιτροπή διαπίστωσε, χωρίς νομικά βάσιμη απόδειξη, ότι η προσβαλλόμενη παράβαση έως τις 13 Δεκεμβρίου 2000 επεδίωκε ή είχε ως αποτέλεσμα περιορισμό του ανταγωνισμού στο εσωτερικό της Κοινότητας. Τέλος, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου της προσφυγής υποστηρίζεται ότι κακώς προσάπτεται στην προσφεύγουσα η συμμετοχή της σε συμφωνίες μετά το 2002.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής παρέβη διατάξεις ουσιώδους τύπου. Στο πλαίσιο αυτό προσάπτεται στην Επιτροπή η προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός ΕΚ 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, της 4.1.2003, σ. 1-25)

Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2007 — Siemens Transmission & Distribution και Nuova Magrini Galileo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-124/07)

(2007/C 140/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Siemens Transmission & Distribution SA (Γκρενόμπλ, Γαλλία) και Nuova Magrini Galileo SpA (Μπέργκαμο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι H. Wollmann και F. Urlesberger)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως καθώς και καταλογίζεται με αυτό στις προσφεύγουσες παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ και/ή του άρθρου 53 ΕΟΧ για την χρονική περίοδο από 15 Απριλίου 1988 έως 13 Δεκεμβρίου 2000, από 1η Απριλίου 2002 έως 9 Οκτωβρίου 2002 και από 21 Ιανουαρίου 2004 έως 11 Μαΐου 2004·
- να ακυρώσει το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως καθώς και αφορά τις προσφεύγουσες·
- επικουρικώς, να μειώσει το πρόστιμο σε βάρος των προσφευγουσών που καθορίζει το άρθρο 2, στοιχείο Ι) της αποφάσεως σε ποσό που δεν υπερβαίνει τα 2 750 000 ευρώ όσον αφορά την πρώτη και τα 1 100 000 ευρώ όσον αφορά τη δεύτερη προσφεύγουσα, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της αποφάσεως της Επιτροπής Κ (2006) 6762 τελικό, της 24ης Ιανουαρίου 2007, στην υπόθεση COMP/F/38.899 — Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες και σε άλλες επιχειρήσεις πρόστιμο λόγω παραβάσεως του άρθρου 81 ΕΚ καθώς και του άρθρου 53 ΕΟΧ. Κατά την άποψη της Επιτροπής, οι προσφεύγουσες συμμετείχαν σε σειρά συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα «εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου».

Προς θεμελίωση της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, πρώτον, παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ καθώς και του άρθρου 23, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού ΕΚ 1/2003 ⁽¹⁾, καθώς και του άρθρου 25 του ίδιου κανονισμού. Στο πλαίσιο αυτό, προσάπτουν στην Επιτροπή ότι το πρόστιμο που τους επιβλήθηκε υπερβαίνει το 10 % του κύκλου εργασιών εκάστης, κατά το τελευταίο οικονομικό έτος πριν από την απόφαση. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη κατά τον καθορισμό του προστίμου τις ατομικές συνθήκες των προσφευγουσών. Επιπροσθέτως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι ο καθορισμός των επιχειρήσεων, με τις οποίες φέρονται ότι ευθύνονται εις ολόκληρον, καθώς και τα ποσά των προστίμων που αναλογούν στους εκάστοτε οφειλότες εις ολόκληρον δεν είναι κατανοητά και είναι εσφαλμένα. Ακόμη, η καθής υπερεκτίμησε τη διάρκεια της προσβαλλομένης παραβάσεως και δεν έλαβε υπόψη ότι το μεγαλύτερο μέρος αυτής έχει παραγραφεί. Τέλος, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου της προσφυγής υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή διαπίστωσε, χωρίς νομικά βάσιμη απόδειξη, ότι η προσβαλλόμενη παράβαση έως τις 13 Δεκεμβρίου 2000 επεδίωκε ή είχε ως αποτέλεσμα περιορισμό του ανταγωνισμού στο εσωτερικό της Κοινότητας.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η καθής παρέβη διατάξεις ουσιώδους τύπου. Στο πλαίσιο αυτό προσάπτεται στην Επιτροπή η προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός ΕΚ 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, της 4.1.2003, σ. 1-25)

Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2007 — Scientific and Technological Committee κ.λπ. κατά Potocnik κ.λπ., Μελών της Επιτροπής

(Υπόθεση T-125/07)

(2007/C 140/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Scientific and Technological Committee of AGH University of Science and Technology κ.λπ. (Κρακοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: A. Żurawski, δικηγόρος)

Καθών: J. Potocnik, Σ. Δήμας και A. Piebalgs, Μέλη της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει ότι οι J. Potocnik, Σ. Δήμας και A. Piebalgs, Μέλη της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, παραλείποντας να αναλάβουν άμεση δράση για την προστασία της ζωής του πληθυσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), αφότου έλαβαν τα τρία έγγραφα που εκδίδουν τους κινδύνους που απορρέουν από την τεχνική αποθέσεως CO₂ σε γεωλογικά στρώματα, υπέπεσαν σε παράλειψη με την οποία προκλήθηκε παρούσα και συνεχής κατάσταση κινδύνου για τη ζωή του πληθυσμού της ΕΕ, καθώς και κίνδυνος οικολογικής καταστροφής·
- να αναγνωρίσει την ανάγκη διεξαγωγής των προτεινόμενων ερευνών·
- να αναγνωρίσει την ανάγκη πλήρους χρηματοδότησης των μελετών που δεν έχουν μεν εμπορική απήχηση, αλλά συμβάλλουν στην προστασία της ζωής του πληθυσμού της ΕΕ·
- να αναγνωρίσει την ανάγκη αναστολής, εντός της ΕΕ, περαιτέρω διαδικασιών για την εισπίαση CO₂ σε γεωλογικά στρώματα μέχρι την ολοκλήρωση των προτεινόμενων μελετών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν να αναγνωρισθεί η παράλειψη ανάληψης δράσεως εκ μέρους των Μελών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, τα οποία ενημερώθηκαν από τους ίδιους για τους κινδύνους που απορρέουν για την ανθρώπινη υγεία και το φυσικό περιβάλλον από την ελεύθερη απόθεση διοξειδίου του άνθρακα σε γεωλογικά στρώματα, αλλά δεν έλαβαν τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη των αρνητικών συνεπειών από την εφαρμογή των εν λόγω τεχνικών. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, αφότου ζήτησαν από τα Μέλη της Επιτροπής να αναλάβουν δράση και να διεξαγάγουν τις προτεινόμενες από τους ίδιους μελέτες σχετικά με τις συνέπειες της αποθέσεως διοξειδίου του άνθρακα σε επιφανειακά στρώματα του εδάφους, οι καθών δεν έλαβαν καμία θέση ως προς τα προβλήματα που εκτίθενται στις καταγγελίες που τους υποβλήθηκαν. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η αδράνεια αυτή συνιστά παράβαση

στο πλαίσιο της έννομης τάξεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν συνάδει προς τις υποχρεώσεις που υπέχουν τα Μέλη της Επιτροπής.

Προσφυγή της 20ής Απριλίου 2007 — Allos Walter Lang κατά ΓΕΕΑ — Kokoriko (Coco Rico)

(Υπόθεση T-126/07)

(2007/C 140/56)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Allos Walter Lang (Mariendrebber, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) (Εκπρόσωπος: H. Heldt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: KOKORIKO, Ltda

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναστείλει τη διαδικασία μέχρι την έκδοση νομικά δεσμευτικής αποφάσεως του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς επί των εκκρεμών ενώπιόν του προσφυγών ακυρώσεως στις υποθέσεις 2069 C και 2070 C,
- να ακυρώσει την απόφαση B 696684 της 31ης Μαΐου 2006 του τμήματος ανακοπών, καθώς και την απόφαση R 1047/2006-2 του δεύτερου τμήματος προσφυγών της 16ης Φεβρουαρίου και να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα προσφυγών προς έκδοση νέας αποφάσεως,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Allos Walter Lang

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Coco Rico» για προϊόντα της κλάσεως 30 (αριθμός καταχωρίσεως: 2 949 899).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: KOKORIKO, Ltda.

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το λεκτικό σήμα «KOKORIKO» (κοινοτικό σήμα με αριθμό καταχωρίσεως 101 386) για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 29, 30 και 42, καθώς και το εικονιστικό σήμα «KOKORIKO» (κοινοτικό σήμα με αριθμό καταχωρίσεως 101 626) για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 29, 30 και 42.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή, απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή.

Λόγοι ακυρώσεως: Το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη του, κατά την έκδοση της αποφάσεώς του, τις υποβληθείσες από την προσφεύγουσα αιτήσεις ακυρώσεως των σημάτων που επικαλείται η ανακόπτουσα. Κατά την προσφεύγουσα, σε περίπτωση ακυρώσεως των σημάτων που επικαλείται η ανακόπτουσα, δεν θα υφίσταται πλέον ο προβλεπόμενος στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (¹) λόγος απαραδέκτου της καταχωρίσεως του σήματος που ζητεί η προσφεύγουσα..

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Αίτηση ανατρέσεως που υποβλήθηκε στις 20 Απριλίου 2007 από τον Bligny κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στις 15 Φεβρουαρίου 2007 στην υπόθεση F-142/06, Bligny κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-127/07 P)

(2007/C 140/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Francesco Bligny (Tassin-La-Demi-Lune, Γαλλία) (εκπρόσωπος: P. Lebel-Nourissat, δικηγόρος)

Αναιρεσίβλητη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως σχετικά με την πράξη υποβολής υποψηφιότητας όσον αφορά την υποχρέωση που βάρυνε τον υποψήφιο να έχει επισυνάψει σ' αυτήν τα δικαιολογητικά σχετικά με την ιδιγένειά του·
- να αναγνωρίσει ότι το ΔΔΔ δεν απάντησε στους ισχυρισμούς του αναιρεσείοντος ως προς την παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της χρηστής διοικήσεως αρχές τις οποίες όφειλε να τηρήσει η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού EPSO AD/26/05·
- να εξαφανίσει, κατά συνέπεια, τη διάταξη της 15ης Φεβρουαρίου 2007 του ΔΔΔ στην υπόθεση F-142/06·
- αποφαινόμενο εκ νέου, να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AD/26/05, της 7ης Δεκεμβρίου 2006, καθώς και αυτήν της 23ης Δεκεμβρίου 2006 με την οποία δεν επιτράπη η συμμετοχή του αναιρεσείοντος στον διαγωνισμό και, επομένως, η διόρθωση των γραπτών του, και κρίθηκε παράτυπη η πράξη υποψηφιότητας που δημοσιεύθηκε στις 15 Μαΐου 2006 στην ιστοσελίδα EPSO με προορισμό τους υποψηφίους του διαγωνισμού·

— επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του ΔΔΔ προκειμένου να αποφανθεί αυτό επί της εν λόγω υποθέσεως και να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτησή του ανατρέσεως, ο αναιρεσείων ζητεί την εξαφάνιση της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης με την οποία απορρίφθηκε ως προδήλως αβάσιμη η προσφυγή με την οποία είχε ζητήσει την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού με την οποία προβλήθηκε άρνηση διορθώσεως των γραπτών του για τον λόγο ότι η αίτηση υποψηφιότητάς του δεν συμπεριελάμβανε δικαιολογητικά σχετικά με την ιδιγένειά του.

Προς στήριξη της αιτήσεώς του ανατρέσεως, ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι το ΔΔΔ παραποίησε τα γεγονότα που είχαν υποβληθεί στην κρίση του προβαίνοντας έτσι σε κακή ερμηνεία της αιτήσεως υποψηφιότητας που έπρεπε να συμπληρωθεί από τον υποψήφιο, πράγμα που οδήγησε σε πλάνη εκτιμήσεως της σχετικής πράξεως. Εξάλλου, ο αναιρεσείων προβάλλει λόγο ανατρέσεως αντλούμενο από τον ανεπαρκή χαρακτήρα της αιτιολογίας της προσβαλλομένης διατάξεως, στο μέτρο που το ΔΔΔ δεν έδωσε απάντηση σε όλους τους ισχυρισμούς και επιχειρήματα που είχαν προβληθεί πρωτοδικώς από τον αναιρεσείοντα.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 23 Απριλίου 2007 — Suez κατά ΓΕΕΑ (Delivering the essentials of life)

(Υπόθεση T-128/07)

(2007/C 140/58)

Γλώσσα δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Suez SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: P. Combeau, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «Delivering the essentials of life» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 1, 9, 11, 16, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 και 42 (αίτηση αριθ. 4 102 497)

Απόφαση του εξεταστή: Άρνηση καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (⁽¹⁾) του Συμβουλίου, καθόσον, αντίθετα με την κρίση που διατυπώνει το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ στην προσβαλλόμενη απόφαση, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση στερείται αποκλειστικά επαινετικού συνειρμού και δεν περιγράφει κάποιο χαρακτηριστικό ή ποιότητα των προϊόντων ή των υπηρεσιών που σκοπεύει να καλύψει.

(⁽¹⁾) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2007 — Ιρλανδία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-129/07)

(2007/C 140/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: D. O' Hagan, E. Alkin και P. McGarry, Barrister)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, την απόφαση C(2007) 286 τελικό της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 2007, σχετικά με την εφαρμογή, εκ μέρους της Γαλλίας, της Ιρλανδίας και της Ιταλίας, απαλλαγής από τον φόρο καταναλώσεως των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμο για την παραγωγή αλουμίνας στην περιοχή Gardanne, την περιοχή Shannon και τη Σαρδηνία, αντίστοιχα, καθόσον αφορά την εφαρμογή, εκ μέρους της Ιρλανδίας, απαλλαγής από τον φόρο καταναλώσεως των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμο για την παραγωγή αλουμίνας στην περιοχή Shannon και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2007) 286 τελικό της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 2007, με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι οι χορηγούμενες από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία απαλλαγές από τον φόρο καταναλώσεως των βαρέων πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμο για την παραγωγή αλουμίνας συνιστούν, από 1ης Ιανουαρίου 2004, κρατική ενίσχυση, κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, και ότι η ενίσχυση αυτή είναι, εν μέρει, ασύμβατη με την κοινή αγορά.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι η Ιρλανδία δεν απέδειξε ότι η επίμαχη απαλλαγή είναι σύμφωνη με τον χαρακτήρα και τη διάρθρωση του εγχώριου φορολογικού συστήματος.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν θεμελίωσε το συμπέρασμά της ότι το επίμαχο μέτρο επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και προκαλεί στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, σε ορδή ανάλυση της οικείας αγοράς, από απόψεως ανταγωνισμού.

Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον η έγκριση εκ μέρους του Συμβουλίου της ειδικής παρεκκλίσεως αφορούσε και το έτος 2006.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι επρόκειτο για νέα, και όχι υφιστάμενη, κρατική ενίσχυση.

Προσφυγή της Aughinish Alumina κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-130/07)

(2007/C 140/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: J. Handoll, C. Waterson, Solicitors)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Με τα αιτήματά της, η AAL ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής του Φεβρουαρίου 2007 σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνας στην Gardanne, στην περιοχή Shannon και στη Σαρδηνία στο μέτρο που αφορά την AAL·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας στα οποία υποβλήθηκε η AAL.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2007)286, τελικό, της 7ης Φεβρουαρίου 2007 σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνας στην Gardanne, στην περιοχή Shannon και στη Σαρδηνία, η οποία εφαρμόζεται αντίστοιχα από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία, στο μέτρο που αφορά την Aughinish Alumina Ltd (στο εξής: AAL).

Προς στήριξη των αιτημάτων η AAL προβάλλει οκτώ λόγους ακυρώσεως:

Πρώτον, η Επιτροπή παρέλειψε, κατά την προσφεύγουσα, να λάβει υπόψη της ότι η απαλλαγή υπάγεται στη φύση και στη λογική του φορολογικού συστήματος της Ιρλανδίας και επομένως δεν συνιστά κρατική ενίσχυση.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν ανέλυσε επαρκώς τις σχετικές αγορές και την ανταγωνιστική τους διάρθρωση. Υπό περιστάσεις υπό τις οποίες η Επιτροπή είχε προγενέστερα δεχθεί ότι δεν υπήρχε στρέβλωση του ανταγωνισμού και συνεκτιμώντας το γεγονός ότι το Συμβούλιο είχε επιτρέψει τις απαλλαγές μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι εναπέκειτο στην Επιτροπή να αποδείξει ότι διεξήγαγε επισταμένη οικονομική ανάλυση για το αν υφίστατο απειλή στρεβλώσεως του ανταγωνισμού. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ως εκ τούτου ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η απαλλαγή αποτελούσε ενίσχυση.

Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ακόμη και αν η απαλλαγή θεωρηθεί ως ενίσχυση, η Επιτροπή εσφαλμένως δεν εξέτασε την εν λόγω ενίσχυση ως υφιστάμενη ενίσχυση εμπίπτουσα στο άρθρο 88, παράγραφος 1, ΕΚ. Η ενίσχυση αποτελούσε αντικείμενο δεσμευτικής υποχρέωσης αναληφθείσας πριν από την προσχώρηση της Ιρλανδίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, που κοινοποιήθηκε τον Ιανουάριο του 1983. Εφόσον η Επιτροπή δεν ενήργησε έως τις 17 Ιουλίου 2000, παρήλθε η δεκαετής προθεσμία και επομένως δεν μπορεί να ζητηθεί η ανάκτηση. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επομένως ότι η ενίσχυση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «καθεστώς ενισχύσεων».

Τέταρτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη της το συνολικό κεκτημένο σε θέματα εναρμόνισης των ειδικών φόρων καταπόνησης, προκειμένου να καθορίσει αν και πως θα ασκήσει τις εξουσίες της δυνάμει των διατάξεων της Συνθήκης ΕΚ περί κρατικών ενισχύσεων. Η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ασφαλείας δικαίου καθόσον αναιρεί τις εγκρίσεις που χορήγησε το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 93 ΕΚ, βάσει προτάσεως της Επιτροπής. Επιπλέον, η Επιτροπή φέρεται ότι δεν έλαβε υπόψη της ότι τα μέτρα που έλαβε το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 93 ΕΚ αποτελούν *lex specialis* ο οποίος υπερισχύει της εφαρμογής των διατάξεων περί κρατικών ενισχύσεων. Επιπροσθέτως, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η Επιτροπή παρέλειψε να χρησιμοποιήσει τις διαδικασίες που διατίθεται βάσει του άρθρου 8 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ για να επιλύσει ζητήματα κρατικών ενισχύσεων ή άλλα ζητήματα, ή να επιδιώξει πράγματι την ακύρωση των συναφών αποφάσεων του Συμβουλίου και, επομένως, υπονόμωσε το ωφέλιμο αποτέλεσμα των μέτρων του Συμβουλίου.

Πέμπτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, παρέλειψε να λάβει υπόψη τις θεμελιώδεις προϋποθέσεις των άρθρων 3 και 157 ΕΚ, να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας και να εξασφαλίσει την ύπαρξη των απαραίτητων συναφών προϋποθέσεων.

Έκτον, η Επιτροπή, συνάγοντας ότι το 20 % της απαλλαγής συνιστούσε ενίσχυση, παρέλειψε να εκτιμήσει ορισμένες περιβαλλοντικές υποχρεώσεις και να λάβει υπόψη της μέτρα τα οποία θα είχαν

το ίδιο κίνητρο με την υποχρέωση καταβολής ενός σημαντικού ποσοστού του εθνικού φόρου.

Έβδομον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφαλείας δικαίου.

Όγδοον, ο υπερβολικά μακρύς χρόνος της διαδικασίας βάσει του άρθρου 88(2) ΕΚ προσβάλλει τις αρχές της χρηστής διοικήσεως και ασφαλείας δικαίου και το γεγονός αυτό επιτείνεται, κατά την προσφεύγουσα, διότι η Επιτροπή, πριν την κίνηση της διαδικασίας, παρέλειψε να αναλάβει δράση όσον αφορά την κοινοποιηθείσα ενίσχυση του 1983.

Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2007 — Fuji Electric Holdings και Fuji Electric Systems κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-132/07)

(2007/C 140/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Fuji Electric Holdings Co., Ltd (Kawasaki, Ιαπωνία) και Fuji Electric Systems Co., Ltd. (Τόκυο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: P. Chapatte, P. Walter, Solicitors)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν, αντίστοιχα, από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει το άρθρο 1, στοιχείο η', της αποφάσεως καθόσον μ' αυτό διαπιστώνεται ότι η παράβαση που καταλογίζεται, βάσει της διατάξεως αυτής, στη FEH υφίστατο μετά τον Σεπτέμβριο του έτους 2000·
- Να ακυρώσει στο σύνολό του το άρθρο 1, στοιχείο θ', της αποφάσεως·
- Να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο δ', της αποφάσεως καθόσον καθιστά τη FES αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνη για την καταβολή του προστίμου που επιβλήθηκε με τη διάταξη αυτή·
- Να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο ζ', της αποφάσεως καθόσον καθιστά τη Fuji αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνη για την καταβολή του προστίμου που επιβλήθηκε με τη διάταξη αυτή·
- Να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Fuji και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της, καθώς και στην καταβολή αυτών της Fuji.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, κατά της από 24 Ιανουαρίου 2007 αποφάσεως της Επιτροπής (υπόθεση COMP/F/38.899 — Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου — C(2006) 6762 τελικό), βάσει της οποίας η Επιτροπή έκρινε ότι οι προσφεύγουσες, μεταξύ άλλων, παρέβησαν το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και, από την 1η Ιανουαρίου 1994, το άρθρο 53 ΕΟΧ στον τομέα του εξοπλισμού μεταγωγής με μόνωση αερίου (στο εξής: GIS), μέσω σειράς συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών, οι οποίες συνίστανται σε (α) κατανομή αγοράς, (β) χορήγηση ποσοστώσεων και διατήρηση των αντιστοίχων μεριδίων αγοράς, (γ) χορήγηση ατομικών σχεδίων GIS (χειραγώγηση διαγωνισμών) σε καθορισμένους παραγωγούς και παραποίηση των διαδικασιών των διαγωνισμών για τα εν λόγω σχέδια, (δ) καθορισμό τιμών, (ε) συμφωνίες παύσεως συμφωνιών χορηγήσεως αδειών σε μη μέλη της συμπράξεως και (ζ) ανταλλαγές ευαίσθητων πληροφοριακών στοιχείων για την αγορά. Επικυρηκτικώς, οι προσφεύγουσες ζητούν την ουσιαστική μείωση των επιβληθέντων προστίμων.

Με την απόφαση, η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι η Fuji Electric Systems (στο εξής: FES) συμμετείχε στην παράβαση από τις 15 Απριλίου 1988 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2002.

Εντούτοις, η FES αρνείται τη συμμετοχή της στη συμφωνία σε διευθυντικό επίπεδο [GQ agreement] και ισχυρίζεται ότι δεν δραστηριοποιούνταν στον κλάδο των πωλήσεων στον τομέα GIS μέχρι την 1η Ιουλίου 2001, εννέα, περίπου, μήνες αφότου η Fuji Electric Holdings (στο εξής: FEH) έπαυσε να συμμετέχει στη σύμπραξη. Αποφαινόμενη ότι η FEH συνέχισε να συμμετέχει στη συμφωνία σε διευθυντικό επίπεδο μετά τη συνάντηση των μελών από την Ιαπωνία περί τον Σεπτέμβριο του 2000, η Επιτροπή υπέπεσε, κατά τις προσφεύγουσες σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, νομική πλάνη όσον αφορά το βάρος αποδείξεως, καθώς και σε νομική πλάνη όσον αφορά την ίση μεταχείριση.

Επίσης, η Fuji διατείνεται ότι δεν θα έπρεπε να θεωρηθεί αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνη για την ανάμειξη της Japan AE Power Systems Corporation (στο εξής: JAEPS) στη σύμπραξη, καθόσον ούτε είχε τη δυνατότητα να ασκήσει αποφασιστική επιρροή στην JAEPS ούτε είχε την παραμικρή γνώση της προβαλλόμενης συμμετοχής της στη σύμπραξη. Συνεπώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την καταλογιζόμενη στη FES παράβαση.

Τέλος, η Fuji ισχυρίζεται ότι η απόφαση πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τη διάρκεια της παραβάσεως και την ευθύνη λόγω της προβαλλόμενης παραβάσεως της JAEPS. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή δεν αξιολόγησε ορθώς τα στοιχεία που προσκόμισαν οι προσφεύγουσες, κρίνοντας ότι δεν δικαιολογούσαν μείωση, βάσει της «Ανακοινώσεως περί Συνεργασίας», του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες. Ως προς τούτο, η Fuji υποστηρίζει ότι τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν πρέπει να μειωθούν ουσιαστικά.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2007 — Mitsubishi Electric κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-133/07)

(2007/C 140/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mitsubishi Electric Corp. (Τόκυο, Ιαπωνία)
(εκπρόσωποι: R. Denton, solicitor, και K. Haegeman, lawyer)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση, και ειδικότερα τα άρθρα 1 και 4 αυτής, κατά το μέτρο που έχει εφαρμογή ως προς τις Mitsubishi Electric Corporation (στο εξής: Melco) και TMT&D για το διάστημα κατά το οποίο η Melco ευθυνόταν από κοινού και εις ολόκληρον με την Toshiba για τις δραστηριότητες της TMT&D.
- να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο γ', της προβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον αφορά τη Melco ή
- να τροποποιήσει το άρθρο 2 της προβαλλόμενης αποφάσεως καθόσον αφορά τη Melco, ούτως ώστε να ακυρώσει ή να μειώσει ουσιαστικώς το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Melco και, σε κάθε περίπτωση,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και αυτά της Melco.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα Mitsubishi Electric Corporation άσκησε προσφυγή ακυρώσεως, δυνάμει των άρθρων 230 και 229 ΕΚ κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 24ης Ιανουαρίου 2007 [υπόθεση COMP/F/38.899 — Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου — C(2006)6762 τελικό], με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα, μαζί με άλλες επιχειρήσεις, παρέβησαν το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ, και, από 1ης Ιανουαρίου 1994, το άρθρο 53 ΕΟΧ, στον τομέα του εξοπλισμού μεταγωγής με μόνωση αερίου (Gas insulated switchgear, στο εξής: GIS), δια συμβάσεων και εναρμονισμένων πρακτικών, οι οποίες συνίστανται σε α) κατανομή αγοράς, β) κατανομή ποσοστώσεων και διατήρηση των αντίστοιχων μεριδίων αγοράς, γ) κατανομή συγκεκριμένων έργων GIS (υποβολή προσυμφωνημένων προσφορών) σε καθορισμένους παραγωγούς και χειραγώγηση της διαδικασίας αναθέσεως των έργων αυτών, δ) καθορισμό τιμών, ε) συμφωνίες για ανάκληση αδειών εκμεταλλεύσεως που είχαν χορηγηθεί σε μη μετέχοντες στη σύμπραξη και στ) ανταλλαγή ευαίσθητων πληροφοριακών στοιχείων σχετικών με την αγορά. Επικυρηκτικώς, η προσφεύγουσα ζητεί ακύρωση ή μείωση του επιβληθέντος προστίμου.

Οι λόγοι ακυρώσεως που επικαλείται η προσφεύγουσα είναι οι εξής:

Η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ λόγω της συμμετοχής της σε σύμπραξη έχουσα ως σκοπό ή αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού στον ΕΟΧ.

Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι υπήρχε συμφωνία αντιθέτη στο άρθρο 81 ΕΚ, στην οποία μετείχε η Melco.

Η προσφεύγουσα προβάλλει, περαιτέρω, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως, διότι δεν έλαβε υπόψη της τα τεχνικά και οικονομικά αποδεικτικά στοιχεία που εξηγούν την απουσία της Melco από την ευρωπαϊκή αγορά και αποδεικνύουν τις δυσχέρειες εισόδου της στην αγορά αυτή.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη τους κανόνες αποδείξεως, διότι αντέστρεψε αδικαιολόγητα το βάρος αποδείξεως και παραβίασε το τεκμήριο αθωότητας.

Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παραβίασε πολλακώς τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας κατά το ότι υπολόγισε το πρόστιμο βάσει του κύκλου εργασιών του 2001 και όχι του 2003, κατά τον υπολογισμό του εφαρμοστέου στη Melco συντελεστή και κατά το ότι καθόρισε εσφαλμένως το μέγεθος της παγκόσμιας αγοράς GIS και το μερίδιο της Melco σε αυτήν. Επίσης, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, διότι υπολόγισε το πρόστιμο που επέβαλε στη Melco για την εμπλοκή της στη συμφωνία GQ ⁽¹⁾ με τον ίδιο τρόπο που εφάρμοσε ως προς του ευρωπαίους παραγωγούς, οι οποίοι είχαν εμπλακεί τόσο στις συμφωνίες GQ όσο και στις συμφωνίες EQ ⁽²⁾.

Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη διότι δεν έλαβε υπόψη της οικονομικά και τεχνικά αποδεικτικά στοιχεία κατά την εκτίμηση της επιπτώσεως της συμπεριφοράς της Melco και κατά τον υπολογισμό του προστίμου που επέβαλε στη Melco.

Η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη επίσης κατά τον προσδιορισμό της διάρκειας της συμπτρώσεως.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα κατηγορεί την Επιτροπή ότι προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνάς της και το δικαίωμά της σε δίκαιη δίκη, διότι δεν παρέδωσε στην προσφεύγουσα κρίσιμα απαλλακτικά και ενοχοποιητικά στοιχεία που περιέχονται στον φάκελο της υποθέσεως.

Τέλος, η Επιτροπή δεν γνωστοποίησε στη Melco τις διαπιστώσεις της όσον αφορά τα ανταλλάγματα, με συνέπεια να παραβιάσει τα δικαιώματα άμυνάς της.

⁽¹⁾ «G» σημαίνει «gear» και «Q» «ποσόστωση».

⁽²⁾ «E» σημαίνει «European» και «Q» «ποσόστωση». Η συμφωνία EQ αναφέρεται στην προσβαλλόμενη απόφαση και ως «E-Group Operation Agreement for GQ-Agreement».

Προσφυγή της 19ης Απριλίου 2007 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-135/07)

(2007/C 140/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: G. Aiello, avvocatο)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 230 της Συνθήκης ΕΚ, την απόφαση που περιέχεται στο έγγραφο της 7ης Φεβρουαρίου 2007, το οποίο πρωτοκολλήθηκε με αριθμό 3585, του Γενικού Διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως Γεωργίας της Επιτροπής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή αποσκοπούσα στην ακύρωση, δυνάμει του άρθρου 230 της Συνθήκης ΕΚ, της αποφάσεως που περιέχεται στο έγγραφο της 7ης Φεβρουαρίου 2007, το οποίο πρωτοκολλήθηκε με αριθμό 3585, του Γενικού Διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως Γεωργίας της Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση των ιταλικών αρχών περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων στηρίξεως της ιταλικής αγοράς κρέατος πουλερικών δυνάμει του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2777/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του κρέατος πουλερικών ⁽¹⁾, καθόσον αφορά τους νεοσσούς που εξαλείφθηκαν στις ζώνες οι οποίες επλήγησαν από τη γρίπη των πτηνών και οι οποίες υπήχθησαν σε περιοριστικά της κυκλοφορίας κτηνιατρικά μέτρα μεταξύ Δεκεμβρίου 1999 και Σεπτεμβρίου 2003.

Προς στήριξη της προσφυγής, η Ιταλική Κυβέρνηση προέβαλε τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

- Παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων μεταξύ κοινοτικών παραγωγών, η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, καθ' ό μέτρο η καθής έλαβε ειδικά μέτρα στηρίξεως της αγοράς μόνο σε σχέση με τον τομέα των αυγών εκκόλαψης, ενώ αρνήθηκε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τη λήψη ανάλογων μέτρων σε σχέση με τον τομέα του κρέατος πουλερικών.

- Κατάχρηση εξουσίας και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εκ μέρους της Επιτροπής.

Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, προκειμένου να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος από τον κανονισμό 2777/75 στόχος, η Επιτροπή όφειλε να λάβει ειδικά μέτρα στηρίξεως της ιταλικής αγοράς κρέατος πουλερικών, ήτοι του πτηνοτροφικού τομέα που υπέστη, μακράν, τις μεγαλύτερες βλάβες στην Ιταλία. Αντιθέτως, παρά τα επανειλημμένα αιτήματα που υπέβαλε η προσφεύγουσα, η Επιτροπή αρνήθηκε να το πράξει, περιορίζομενη να λάβει μέτρα στηρίξεως μόνον υπέρ του τομέα των αυγών εκκόλαψης, ο οποίος ήταν ο τομέας που επλήγη λιγότερο στην Ιταλία από τα περιοριστικά μέτρα και ο οποίος ήταν, κατ' ουσίαν, ο μόνος τομέας που επλήγη στις Κάτω Χώρες. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή επροτίθετο σαφώς να προορίσει για τους Ολλανδούς παραγωγούς το μεγαλύτερο μέρος των διαθέσιμων πόρων, μειώνοντας στο ελάχιστο τη χορηγούμενη στους Ιταλούς παραγωγούς αποζημίωση.

- Εσφαλμένη ερμηνεία και παράβαση του άρθρου 14 του κανονισμού 2777/75, καθώς και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Κατά την προσφεύγουσα, και σε αντίθεση με ό,τι υποστηρίζει η καθής, το άρθρο 14 του εν λόγω κανονισμού δεν τυγχάνει εφαρμογής μόνον όταν οι ανισορροπίες στην αγορά οφείλονται στην αδυναμία των παραγωγών, οι οποίοι ευρίσκονται σε μια ζώνη που υπόκειται σε επιτήρηση και προστασία, να έχουν πρόσβαση στην αγορά εκτός της ζώνης αυτής. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή θα μπορούσε να λάβει ειδικά μέτρα στηρίξεως, προκειμένου να εξισορροπήσει την αγορά που επλήγη από περιορισμούς της ελεύθερης κυκλοφορίας που απορρέουν από την εφαρμογή μέτρων τα οποία αποσκοπούν στην καταπολέμηση των ασθενειών των ζώων, ανεξαρτήτως του αν οι εν λόγω περιορισμοί αφορούν τα προϊόντα που εισέρχονται σε μια συγκεκριμένη ζώνη ή εξέρχονται από αυτή.

- Τέλος, παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως, της αμεροληψίας, της επιείκειας και της διαφάνειας.

(¹) ΕΕ ειδ.έκδ. 03/14, σ. 71.

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: CMS Hasche Sigle (Κολωνία, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 15 Φεβρουαρίου 2007 απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ·
- να επιβεβαιώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως και να κρίνει ότι εξακολουθεί να ισχύει η καταχώριση του λεκτικού κοινοτικού σήματος αριθ. 802 793 «VISIBLE WHITE»·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα όσον αφορά την αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας και να δεχθεί τα αιτήματά της στην παρούσα προσφυγή όσον αφορά την επιδίκαση των δικαστικών εξόδων στο καθού.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα που αποτέλεσε αντικείμενο της αιτήσεως περί κηρύξεως της ακυρότητας: Το λεκτικό σήμα «VISIBLE WHITE» για προϊόντα της κλάσεως 3 — Λεκτικό κοινοτικό σήμα αριθ. 802 793

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτών την ακύρωση του κοινοτικού σήματος: CMS Hasche Sigle

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως περί κηρύξεως της ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως και κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94, καθόσον το τμήμα προσφυγών έκρινε εσφαλμένως ότι το στοιχείο «VISIBLE» και το στοιχείο «WHITE» έχουν περιγραφικό χαρακτήρα, όσον αφορά το προϊόν «οδοντόκρεμα» καθώς και το προϊόν «στοματικό διάλυμα» και έκρινε ότι ο συνδυασμός ως σύνολο είναι περιγραφικός και στερείται διακριτικού χαρακτήρα.

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2007 — Colgate-Palmolive κατά ΓΕΕΑ — CMS Hasche Sigle (VISIBLE WHITE)

(Υπόθεση T-136/07)

(2007/C 140/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Colgate-Palmolive Co. (Νέα Υόρκη, ΗΠΑ) (εκπρόσωποι: M. Zintler, H. Harmeling και K.-U. Plath, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2007 — General Technic-Otis κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-141/07)

(2007/C 140/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: General Technic-Otis Sàrl (Howald, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου) (εκπρόσωπος: M. Nosbusch, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, την απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή στις 21 Φεβρουαρίου 2007, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 ΕΟΧ στην υπόθεση COMP/E-1/38.823 — Elevators and Escalators, κατά το μέτρο που αυτή αφορά την General Technic-Otis (GTO),
- επικουρικός, να ακυρώσει ή να μειώσει, βάσει του άρθρου 229 ΕΚ, το πρόστιμο που της επιβλήθηκε με την απόφαση αυτή,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2007) 512 τελικό της Επιτροπής, της 21ης Φεβρουαρίου 2007, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators), αφορώσας σύμπραξη στην αγορά της εγκαταστάσεως και της συντηρήσεως ανελκυστήρων και μηχανικών κλιμάκων στο Βέλγιο, στη Γερμανία, στο Λουξεμβούργο και στις Κάτω Χώρες, σκοπούσα στην καταστρατήγηση των διαγωνισμών, στην κατανομή των αγορών, στον καθορισμό τιμών, στην ανάθεση σχεδίων και συμβάσεων πωλήσεως, εγκαταστάσεως, συντηρήσεως και εκσυγχρονισμού των συσκευών και στην ανταλλαγή πληροφοριών, κατά το μέτρο που η απόφαση αυτή την αφορά. Επικουρικός, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση ή τη μείωση του προστίμου που της επιβλήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικά σφάλματα και σε πλάνη περί τα πράγματα κατά την εφαρμογή των κανόνων περί υπολογισμού των προστίμων, καθόσον θεώρησε ότι οι προσαπτόμενες πρακτικές συνιστούσαν «πολύ σοβαρή» παράβαση. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το βασικό ποσό του προστίμου έπρεπε, κατά συνέπεια, να μειωθεί, λαμβανομένης υπόψη της περιορισμένης γεωγραφικής εκτάσεως της σχετικής αγοράς καθώς και του περιορισμένου αντικτύπου των προσαπτομένων πρακτικών στη σχετική αγορά.

Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικά σφάλματα και σε πλάνη περί τα πράγματα, καθόσον δεν έλαβε υπόψη της την πραγματική οικονομική δυνατότητα της προσφεύγουσας να προξενήσει ζημία. Υποστηρίζει επίσης ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη της, κατά την επιμέτρηση του προστίμου, το ότι η προσφεύγουσα αποτελεί μικρομεσαία επιχείρηση της οποίας η διαχείριση είναι απολύτως αυτοτελής και ότι, κατά συνέπεια, δεν είναι σε θέση να προξενήσει σοβαρή ζημία στην αγορά.

Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικά σφάλματα και σε πλάνη περί τα πράγματα, καθόσον δεν περιόρισε το ποσό του προστίμου στο 10 % του κύκλου της εργασιών, και ότι δεν μπορούσε βεβαίως να λάβει υπόψη της τον κύκλο εργασιών των μητρικών εταιριών για να υπολογίσει το μέγιστο ποσό προστίμου που έπρεπε να επιβληθεί στην προσφεύγουσα.

Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από εκ μέρους της Επιτροπής παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, κατά το μέτρο που δεν εφάρμοσε με συνέπεια τις αρχές περί ευθύνης ως προς όλα τα μέλη της επίμαχης συμπράξεως. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή καταλόγισε τις προσαπτόμενες

πρακτικές στις μητρικές εταιρίες της, ενώ δεν το έπραξε ως προς άλλη εταιρία στην οποία επιβλήθηκε πρόστιμο με την ίδια απόφαση, μολονότι εκείνη βρισκόταν σε συγκρίσιμη κατάσταση προς αυτή της προσφεύγουσας όσον αφορά την άσκηση ελέγχου εκ μέρους των μητρικών εταιριών.

Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί τα πράγματα, καθόσον δεν της χορήγησε μείωση κατά 50 % του ποσού του προστίμου, δυνάμει της ανακοινώσεως περί επεικειάς ⁽¹⁾. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η συνεργασία της με τις υπηρεσίες της Επιτροπής ήταν στενή, συνεχής και ιδιαίτερα εκτεταμένη και ότι δικαιολογεί τη μέγιστη μείωση προστίμου που προβλέπει η ανακοίνωση περί επεικειάς, ήτοι 50 %.

Ο έκτος λόγος τον οποίο προβάλλει η προσφεύγουσα αντλείται από την παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον η Επιτροπή δεν της χορήγησε πρόσθετη μείωση του ποσού του προστίμου κατά 10 %, λόγω μη αμφισβητήσεως των πραγματικών περιστατικών. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ανακοίνωση των αιτιάσεων καθώς και η πρακτική της Επιτροπής ως προς τη λήψη αποφάσεων της δημούργησαν τη βάσιμη ελπίδα να επιτύχει επ' αυτής της βάσεως μείωση κατά 10 % και όχι μόνον κατά 1 %, όπως η χορηγηθείσα με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Ο έβδομος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας των ποινών, κατά το μέτρο που το επιβληθέν στην προσφεύγουσα πρόστιμο δεν ήταν δικαιολογημένο από πλευράς της επίμαχης παραβάσεως και, προπάντων, λαμβανομένου υπόψη του κατά την προσφεύγουσα περιορισμένου αντικτύπου της παραβάσεως στην αγορά και του ότι στην παράβαση αυτή υπέπεσε εταιρία μικρού μεγέθους.

⁽¹⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3).

Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2007 — General Technic κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-142/07)

(2007/C 140/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: General Technic Sàrl (Λουξεμβούργο, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου) (εκπρόσωπος: M. Nosbusch, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, την απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή στις 21 Φεβρουαρίου 2007, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 ΕΟΧ στην υπόθεση COMP/E-1/38.823 — Elevators and Escalators, κατά το μέτρο που αυτή αφορά την General Technic (GT),

- επικουρικός, να ακυρώσει ή να μειώσει, βάσει του άρθρου 229 ΕΚ, το πρόστιμο που της επιβλήθηκε με την απόφαση αυτή,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2007) 512 τελικό της Επιτροπής, της 21ης Φεβρουαρίου 2007, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 ΕΟΧ (υπόθεση COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators), αφορώσας σύμπραξη στην αγορά της εγκαταστάσεως και της συντηρήσεως ανελκυστήρων και μηχανικών κλιμάκων στο Βέλγιο, στη Γερμανία, στο Λουξεμβούργο και στις Κάτω Χώρες, σκοπούσα στην καταστρατήγηση των διαγωνισμών, στην κατανομή των αγορών, στον καθορισμό τιμών, στην ανάθεση σχεδίων και συμβάσεων πωλήσεως, εγκαταστάσεως, συντηρήσεως και εκσυγχρονισμού των συσκευών και στην ανταλλαγή πληροφοριών, κατά το μέτρο που η απόφαση αυτή την αφορά. Επικουρικός, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση ή τη μείωση του προστίμου που της επιβλήθηκε με την προσβαλλομένη απόφαση.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αβασίμως η Επιτροπή της επέβαλε πρόστιμο από κοινού και εις ολόκληρο με τη θυγατρική της, μέλος της συμπράξεως. Ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έσφαλε ως προς τη φύση και την έκταση της συμμετοχής της στο κεφάλαιο της θυγατρικής της, κατά το μέτρο που η προσφεύγουσα είναι εταιρία με αμιγώς χρηματοπιστωτικό χαρακτήρα, χωρίς δική της εμπορική δραστηριότητα, και συμμετέχει κατά μειοψηφία στο κεφάλαιο της θυγατρικής της, όχι δε πέραν του αναγκαίου για την προστασία των χρηματοπιστωτικών συμφερόντων της μέτρου. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμο τη συμμετοχή της στη σύμπραξη, αντιθέτως προς τον προσωπικό ρόλο του μετόχου της, ως εταιρου-διαχειριστή της θυγατρικής.

Προσφυγή της 30ής Απριλίου 2007 — UMG Recordings κατά ΓΕΕΑ - Osman (MOTOWN)

(Υπόθεση T-143/07)

(2007/C 140/67)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: UMG Recordings, Inc. (Santa Monica, ΗΠΑ) (Εκπρόσωποι: E. Armijo Chávarri, A. Castán Pérez-Gómez, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Jimmy Osman (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχθεί το δικόγραφο της προσφυγής της και τα συνημμένα έγγραφα και να κρίνει ότι ασκήθηκε προσφυγή εμπροθέσμως και νομοτύπως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 15 Φεβρουαρίου 2007 το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ στην υπόθεση R-523/2006-2 και, αφού περατωθούν τα απαραίτητα στάδια της διαδικασίας, να εκδώσει εν ευθέτω χρόνω απόφαση ακυρώνουσα την απόφαση του τμήματος προσφυγών και να καταδικάσει ρητώς το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ο δικαιούχος ζητείται να κηρυχθεί έκπτωτος: το λεκτικό κοινοτικό σήμα «MOTOWN», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 25, 41 και 42 — αίτηση αριθ. 206 243

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: UMG Recordings

Αιτών την έκπτωση του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος: Jimmy Osman

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: δέχεται την αίτηση περί κηρύξεως του δικαιούχου του σήματος έκπτωτου ως προς όλες τις επίμαχες υπηρεσίες της κλάσεως 42 και την απορρίπτει καθόσον αφορά τις υπηρεσίες της κλάσεως 41

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: δέχεται την προσφυγή του Jimmy Osman

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 15, παράγραφος 1, και 50, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών έσφαλε κατά την εκτίμηση αποδεικτικών στοιχείων υποβληθέντων προς απόδειξη της χρήσεως του σήματός της σε σχέση με τις επίμαχες υπηρεσίες της κλάσεως 41.

Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να εκτιμήσει ότι το επίμαχο σήμα χρησιμοποιούνταν για τις επίμαχες υπηρεσίες τόσο από τον καταχωρισμένο δικαιούχο όσο και από τρίτους, με τη συναίνεση του δικαιούχου.

Δεύτερον, κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε σύγχυση μεταξύ των «υπηρεσιών δισκοθήκης» και της «οργάνωσης μουσικών εκδηλώσεων» και δεν έλαβε υπόψη του ότι εμπίπτουν σε διαφορετικές κατηγορίες υπηρεσιών.

Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι δεν μετέσχε, αμέσως ή εμμέσως, στην παροχή «υπηρεσιών δισκοθήκης» ούτε στην «οργάνωση μουσικών εκδηλώσεων», έπρεπε να έχει γίνει δεκτό ότι όντως παρέσχε ειδικές υπηρεσίες εμπίπτουσες στις προαναφερθείσες κατηγορίες και ότι η παροχή αυτών των «ειδικότερων υπηρεσιών» συνιστούσε εκπλήρωση της υποχρεώσεως χρησιμοποίησής του σήματός της για τις λεγόμενες γενικές κατηγορίες υπηρεσιών (συγκεκριμένα, για τις επίμαχες υπηρεσίες).

Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2007 - Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (CYBERBOURSE)**(Υπόθεση T-155/07)**

(2007/C 140/68)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Européenne de traitement de l'Information (Euro-Information) (Στρασβούργο, Γαλλία) (Εκπρόσωποι: P. Greffe και J. Schouman, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 28ης Φεβρουαρίου 2007, κοινοποιηθείσα στις 8 Μαρτίου 2007, υπόθεση R 1046/2006-1, κατά το μέτρο που απορρίπτει την αίτησή της καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος CYBERBOURSE αριθ. 4 114 682, για ορισμένα από τα ζητηθέντα προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 36 και 38,
- να γίνει δεκτή η αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος CYBERBOURSE αριθ. 4 114 682 για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τα οποία ζητείται.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «CYBERBOURSE» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 36 και 38 (αίτηση αριθ. 4 114 682)

Απόφαση του εξεταστή: Άρνηση καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, αντιθέτως προς όσα διαπίστωσε με την προσβαλλόμενη απόφαση το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ, το σήμα της είναι αυθαίρετο και έχει αρκούντως διακριτικό χαρακτήρα, όπως απαιτεί ο κανονισμός 40/94 (1) του Συμβουλίου, σε σχέση με τα ζητηθέντα προϊόντα και υπηρεσίες.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 9ης Μαΐου 2007 — Ισπανία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-156/07)**

(2007/C 140/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: F. Díez Moreno)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την ανακοίνωση για την προκήρυξη ανοικτού διαγωνισμού EPSO/AD/94/07, η οποία δημοσιεύθηκε από το Ευρωπαϊκό Γραφείο Επιλογής Προσωπικού (EPSO), στο τεύχος της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ενώσεως C 45 A, της 28ης Φεβρουαρίου 2007.
- Να υποχρεώσει την Επιτροπή να δημοσιεύει στην Επίσημη Εφημερίδα όλες τις προκηρύξεις διαγωνισμών για θέσεις στην ευρωπαϊκή δημόσια διοίκηση σε όλες τις γλώσσες.
- Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή ασκείται κατά της ανακοινώσεως για την προκήρυξη ανοικτού διαγωνισμού EPSO/AD/94/07 που δημοσιεύθηκε από το Ευρωπαϊκό Γραφείο Επιλογής Προσωπικού (EPSO), στο τεύχος της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ενώσεως C 45 A, της 28ης Φεβρουαρίου 2007, καθόσον η ανακοίνωση αυτή δημοσιεύθηκε μόνο στην αγγλική, γαλλική και γερμανική έκδοση της Επίσημης Εφημερίδας ΕΕ.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, η καθής παρέβη τον κανονισμό αριθ. 1, του Συμβουλίου, της 15ης Απριλίου 1958, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και τον κανονισμό 259/68, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, που διέπει τον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Υποστηρίζει επίσης ότι παραβιάστηκαν οι αρχές της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων μεταξύ των Ευρωπαίων πολιτών, καθώς και οι αρχές της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου, οι οποίες κατοχυρώνονται από τη Συνθήκη ΕΚ και από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου.

Όσον αφορά, συγκεκριμένα, την αρχή της ασφάλειας δικαίου, επισημαίνεται ότι ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως προβλέπει, στο παράρτημα III, τη δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων των προκηρύξεων γενικών διαγωνισμών. Σύμφωνα δε με το άρθρο 5 του κανονισμού αριθ. 1/58 του Συμβουλίου, η εν λόγω Επίσημη Εφημερίδα πρέπει να δημοσιεύεται στις είκοσι τρεις επίσημες γλώσσες. Εντούτοις, η επίδικη προκήρυξη δημοσιεύθηκε σε τρεις μόνο επίσημες γλώσσες.

Τέλος, πρέπει να θεωρηθεί ότι συντρέχει παράβαση των διατάξεων περί αποκλειστικής αρμοδιότητας του Συμβουλίου να τροποποιεί ομοφώνως το γλωσσικό καθεστώς της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Προσφυγή-αγωγή της Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 9 Μαΐου 2007

(υπόθεση T-157/07)

(2007/C 140/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: η Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran (Auvers sur Oise, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J.P. Spitzer, δικηγόρος, και D. Vaughan QC)

Καθού-εναγομένου: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει τις εισέτι ισχύουσες αποφάσεις του Συμβουλίου:
 - Να μην επανεξετάσει εντός έξι μηνών, ή μεταγενέστερα, την απόφαση 2006/379/EK του Συμβουλίου, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα·
 - Να περιλαμβάνει ακόμα το όνομα της προσφεύγουσας στον κατάλογο των τρομοκρατικών οργάνων που απαριθμούνται στην απόφαση 2006/379/EK, της 29ης Μαΐου 2006, που άρχισε να ισχύει αυθημερόν, παρά την απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2006 του Πρωτοδικείου, στην υπόθεση T-228/02, και τις υποχρεώσεις του Συμβουλίου δυνάμει του άρθρου 233 ΕΚ.
- Να υποχρεώσει το καθού να ενεργήσει σύμφωνα με τις νόμιμες υποχρεώσεις του, όπως θα κριθεί πρόσφορο.
- Να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει στην προσφεύγουσα αποζημίωση ύψους 1 090 000 ευρώ, όπως καθορίζεται στο παράρτημα 18 (συνεχιζόμενη ζημία), πλέον τόκων επί του ποσού αυτού.
- Να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα επιδιώκει την ακύρωση ορισμένων εγγράφων του Συμβουλίου, καθώς και την αποκατάσταση της ζημίας της, δεδομένου ότι το Συμβούλιο δεν επανεξέτασε, μετά έξι μήνες, τον κατάλογο που περιλαμβάνεται στην απόφαση 2006/379/EK ⁽¹⁾ των ονομάτων προσώπων, ομάδων και οντοτήτων, επί των οποίων εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 ⁽²⁾, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταπολέμησης της τρομοκρατίας, ήτοι τη δέσμευση κεφαλαίων και άλλων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων ή οικονομικών πόρων, και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι το Συμβούλιο διατηρεί το όνομα της προσφεύγουσας στον εν λόγω κατάλογο.

Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το Συμβούλιο υποχρεούται να επανεξετάζει τον κατάλογο των προσώπων που περιλαμβάνονται σε οποιονδήποτε κατάλογο τρομοκρατικών οργάνων, σε τακτική βάση, και τουλάχιστον κάθε έξι μήνες. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο δεν συμμορφώθηκε προς την υποχρέωση αυτή, όσον αφορά το ότι το όνομα της προσφεύγουσας περιλαμβάνεται στον κατάλογο των τρομοκρατικών οργάνων.

Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης ότι, κατόπιν της απόφασης του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-228/02, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Συμβούλιο υποχρεούνταν να αποσύρει το όνομα της προσφεύγουσας από τον εν λόγω κατάλογο.

- ⁽¹⁾ Απόφαση 2006/379/EK του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2006, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και για την κατάργηση της απόφασης 2005/930/EK (ΕΕ L 144, σ. 21).
- ⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 70).

Προσφυγή της 7ης Μαΐου 2007 — Lancôme κατά ΓΕΕΑ - CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION)

(Υπόθεση T-160/07)

(2007/C 140/71)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lancôme Parfums et Beauté & Cie (Παρίσι, Γαλλία) (Εκπρόσωπος: E. Baud, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: CMS Hasche Sigle (Κολωνία, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, που εκδόθηκε στις 26 Φεβρουαρίου 2007 στην υπόθεση R 231/2006-2,
- να καταδικάσει το καθού και, ενδεχομένως, την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η κήρυξη της ακυρότητας: το λεκτικό σήμα «COLOR EDITION» για προϊόντα της κλάσεως 3 - κοινοτικό σήμα αριθ. 2 965 804

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Αιτών την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: CMS Hasche Sigle

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: απόρριψη της αιτήσεως περί κηρύξεως της ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 55, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η αίτηση της CMS Hasche Sigle περί κηρύξεως της ακυρότητας ήταν παραδεκτή, καθώς και παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού, καθόσον με την προσβαλλόμενη απόφαση κρίθηκε ότι το επίδικο σήμα «COLOR EDITION» ήταν περιγραφικό.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή-αγωγή της 16ης Απριλίου 2007 — Klug κατά
Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων

(Υπόθεση F-35/07)

(2007/C 140/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Προσφυγή/αγωγή της 20ής Απριλίου 2007 — Caleprico κατά
Επιτροπής

(Υπόθεση F-38/07)

(2007/C 140/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Bettina Klug (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (Εκπρόσωπος: W. G. Grupp, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Francesco Caleprico (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: V. Guagliulmi, avvocato)

Καθής/εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας:

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να υποχρεώσει τον καθού-εναγόμενο (στο εξής: καθού) να ανανεώσει την από 7 Φεβρουαρίου 2002 σύμβαση εργασίας της προσφεύγουσας,
- να υποχρεώσει τον καθού να καταβάλει στην προσφεύγουσα χρηματική ικανοποίηση 200 000 ευρώ,
- να υποχρεώσει τον καθού να ανακαλέσει την έκδοση βαθμολογίας της προσφεύγουσας για το διάστημα από 31 Δεκεμβρίου 2004 έως 31 Δεκεμβρίου 2006 και να καταρτίσει νέα υπό το πρίσμα της ερμηνείας του Δικαστηρίου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα επικαλείται το άρθρο 12α του τίτλου II του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (περί ηθικής παρενοχλήσεως). Προσάπτει στον καθού πλημμελή άσκηση της διακριτικής ευχέρειας όσον αφορά τη βαθμολόγηση της προσφεύγουσας, παράβαση των διαδικαστικών κανόνων του Οργανισμού που διέπουν την κατάρτιση εκθέσεως βαθμολογίας και, επομένως, παράνομη άρνηση ανανεώσεως της συμβάσεώς της εργασίας.

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, λόγω της ηθικής παρενοχλήσεως και της μη αντικειμενικής βαθμολογήσεως της εργασίας της, η έκδοση βαθμολογίας της ήταν ιδιαίτερα αρνητική, με συνέπεια να μην ανανεωθεί η πενταετής σύμβασή της εργασίας.

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να κρίνει ανεφάρμοστα, δυνάμει του άρθρου 241 ΕΚ, τα άρθρα 12 και 13 του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), καθόσον τα εν λόγω άρθρα στερούνται νομιμότητας·
- να ακυρώσει την απόφαση με την οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) απέρριψε σιωπηρώς τη διοικητική ένσταση που υπέβαλε ο προσφεύγων/ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) κατά της αποφάσεως της 12ης Ιουνίου 2006·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 12ης Ιουνίου 2006, αποκλειστικώς κατά το μέρος που η ΑΔΑ καθόρισε την κατάταξη του προσφεύγοντος στον βαθμό AD6/2 αντί του βαθμού AD8/3·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αντικαταστήσει το αμφισβητούμενο χωρίο της αποφάσεως της 12ης Ιουνίου 2006 με ένα χωρίο που να καθορίζει, με αναδρομική ισχύ (από 1ης Ιουλίου 2006), την κατάταξη του προσφεύγοντος στον βαθμό AD8/3·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα όλα τα ποσά που αυτός δεν εισέπραξε λόγω ελλείψεως νομιμότητας των προσβαλλομένων αποφάσεων, πλέον των τόκων που έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμοι και εκείνων που πρόκειται να καταστούν ληξιπρόθεσμοι·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει όλες τις ενδεχόμενες άλλες ζημιές τις οποίες υπέστη ο προσφεύγων και τις οποίες θα διαπιστώσει το Πρωτοδικείο εν προκειμένω·
- να καταδικάσει την καθής/εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, ο οποίος είναι εγγεγραμμένος στον εφεδρικό πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού EUR/A/155/2000 ⁽¹⁾ για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις στους βαθμούς A7/A6, προσελήφθη μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών ⁽²⁾, και κατετάγη στον βαθμό AD6/2.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο ισχυρισμούς.

Στο πλαίσιο του πρώτου ισχυρισμού, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η απόφαση της 12ης Ιουνίου 2006 πάσχει λόγω αντιφάσεως μεταξύ, αφενός, της παραπομπής, η οποία περιλαμβάνεται εντός του προοιμίου, στο άρθρο 31 του ΚΥΚ, σύμφωνα με το οποίο οι υποψήφιοι διορίζονται στον βαθμό της ομάδας καθηκόντων που μνημονεύεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, και, αφετέρου, του διατακτικού της εν λόγω αποφάσεως, που καθορίζει την κατάταξη του προσφεύγοντος στον βαθμό AD6/2.

Στο πλαίσιο του δεύτερου ισχυρισμού, ο προσφεύγων προβάλλει ότι, εν πάση περιπτώσει, η επίμαχη απόφαση στερείται νομιμότητας επειδή στηρίζεται σε μια σιωπηρή νομική βάση (τα άρθρα 12 και 13 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ) που είναι παράνομη από τις ακόλουθες απόψεις:

- αντίθεση προς την αρχή της ασφαλείας δικαίου και προς την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης·
- παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ίσης μεταχειρίσεως·
- παραβίαση της αρχής της λογικής, δεδομένου ότι η εφαρμογή του νέου καθεστώτος εξαρτάται από ένα απολύτως τυχαίο γεγονός, ήτοι από το αν ο υπάλληλος προσελήφθη πριν ή μετά από μια συγκεκριμένη ημερομηνία, χωρίς να συντρέχει κανένας άλλος λόγος που να δικαιολογεί αυτόν τον κανόνα·
- παραβίαση της αρχής της αρχής της χρηστής διοικήσεως·
- επικουρικός, αντίθεση προς την υποχρέωση αιτιολογήσεως των κοινοτικών πράξεων, την οποία θέτει το άρθρο 251 ΕΚ.

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2007 — Fernandez García και García Rato κατά Δικαστηρίου

(Υπόθεση F-41/07)

(2007/C 140/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Brígida Fernandez García (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) και Carolina García Rato (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- την ακύρωση των αποφάσεων περί διορισμού των προσφευγουσών ως μονίμων υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο μέσο που με τις αποφάσεις αυτές ορίζεται ο βαθμός προσλήψεώς τους κατ' εφαρμογήν του άρθρου 13 του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ·
- την καταδίκη του καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Επιτυχούσες του διαγωνισμού CJ/LA/25 ⁽¹⁾ του οποίου η προκήρυξη δημοσιεύθηκε πριν από την 1η Μαΐου 2004, οι προσφεύγουσες προσλήφθηκαν ύστερα από τη θέση σε ισχύ του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων ⁽²⁾.

Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, κατ' αρχάς, ότι με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις παραβιάζεται το συσταθέν με την προκήρυξη του διαγωνισμού πλαίσιο νομιμότητας. Πράγματι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 13 του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, οι προσφεύγουσες προσλήφθηκαν σε βαθμό χαμηλότερο αυτού που αναγραφόταν στην προκήρυξη διαγωνισμού.

Επίσης, οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παραβιάζουν τα άρθρα 5, 29 και 31 του ΚΥΚ καθώς και τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Πράγματι, η σχετική κατάταξη επιτυχόντων του ίδιου διαγωνισμού ή διαγωνισμού του ίδιου επιπέδου θα είχε γίνει σε διαφορετικά επίπεδα ανάλογα με το εάν οι ενδιαφερόμενοι θα προσλαμβάνονταν πριν ή μετά την θέση σε ισχύ του κανονισμού 723/2004.

⁽¹⁾ EE C 147 A της 25.5.2000, σ. 10

⁽²⁾ EE L 124 της 27.4.2004, σ. 1.

Επιπλέον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, στο μέτρο που ευλόγως ανέμεναν να προσληφθούν στον βαθμό που αναγραφόταν στην προκήρυξη του διαγωνισμού για την κάλυψη των θέσεων για τις οποίες ήσαν αυτές υποψήφιες.

(¹) ΕΕ C 182 Α της 31.7.2002, σ. 8.

(²) ΕΕ L 124 της 27.4.2004, σ. 1

Προσφυγή της 10ης Μαΐου 2007 — Prieto κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-42/07)

(2007/C 140/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Antonio Prieto (Bousval, Βέλγιο) (Εκπρόσωπος: E. Boigelot, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Ιουνίου 2006, περί διορισμού του προσφεύγοντος ως δοκίμου μονίμου υπαλλήλου, με κατάταξη στον βαθμό AST 2, κλιμάκιο 3,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, επιτυχών του εσωτερικού διαγωνισμού C/348 για τη σταδιοδρομία C5-4, ήταν έκτακτος υπάλληλος της Επιτροπής βαθμού AST 3 (πρώην βαθμού C4), όταν διορίστηκε δόκιμος μόνιμος υπάλληλος και κατατάχθηκε στον βαθμό AST 2.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων ισχυρίζεται κατ' αρχάς ότι η απόφαση περί διορισμού του ως μόνιμου υπαλλήλου με κατάταξη σε χαμηλότερο βαθμό από αυτόν που είχε όταν ήταν έκτακτος υπάλληλος συνιστά παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 4, του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ).

Ο προσφεύγων προβάλλει επιπλέον παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον μόνον οι επιτυχόντες του επίμαχου διαγωνισμού οι οποίοι ενέπιπταν προηγουμένως, ως έκτακτοι υπάλληλοι, στη σταδιοδρομία D, ήσαν σε θέση να κρατήσουν την παλαιότερη, ευνοϊκότερη, κατάταξη, κατά τον διορισμό τους ως μόνιμων υπαλλήλων.

Τέλος, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε επίσης κατά παραβίαση των αρχών της ασφαλείας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της χρηστής διοικήσεως και της υγιούς διαχειρίσεως.